

Curierul dventist

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII LUI HRISTOS

Cernica - un vis care se împlinește

4 Biserica în sesiune

5 Rapoarte de la
adunările generale ale
conferințelor12 România în presa
adventistă13 Comitete execu-
tive, personal depar-
tamental14 Du-te cu puterea
aceasta pe care o ai!

17 Finanțele bisericii

19 Cernica

20 Am descoperit o
comoară - 3

Editorial

3

Interviu

11

Colțul copiilor

22

Știri

23

În numărul viitor:

Întrebări de la izvor

Robert Folkenberg

Din nou despre Curier

Nu (prea) citesc ziare și reviste. Fiecare periodic trebuie să umple numărul de pagini sub biciul necruțător al timpului. Și atunci, pe lângă cei puțini care au ceva de spus și fac ceva scriind, trebuie neapărat umplut și restul mai mare sau mai mic. Soluția: sunt atrași sau ei atrag să scrie oameni care, decât să scrie, ar face un bine imens altora stând degeaba, nefăcând nimic.

Și biete cititor! Iei periodicul și, până să știi ce merită și ce nu merită citit, pierzi timpul și locul pentru ceva bun, înghițind ceva necomestibil.

Am fost abonat anul trecut la *Semnele Timpului*; anul acesta sunt abonat la *Curierul Adventist*. Sunt și ele... periodice.

Doresc din toată inima să renunț la abonament.

Aurel Rotaru, Oradea

Mulțumesc lui Dumnezeu pentru *Curierul Adventist*, care ne informează despre evenimentele din biserica noastră. Sunt mulțumit și mă simt întărit spiritual de ceea ce este *Curierul* astăzi. Domnul să vă călăuzească și să vă dea putere pentru a continua ce este bun.

Victor Crăcană, Brașov

Doar câțiva lauri pentru revistele *Curierul Adventist* și *Semnele Timpului*! Noi le apreciem. Făcând unele comparații, sunteți la înălțime din punct de vedere

tehnic, iar conținutul revistelor este bogat, potrivit cu timpul în care trăim. În multe privințe, le întreceti pe cele din alte țări. Noi, de aici, vă dorim prosperitate și bogăția harului divin. Umiliință!

Jeremia Florea, pastor pensionar, Bee Branch, AR, S.U.A.

La odihnă

Dorim să vă solicităm informații despre publicarea anunțurilor deceselor care au loc în comunitățile noastre, despre condițiile de publicare și, mai ales, despre timpul optim în care vor apărea aceste anunțuri. Întrucât suntem în această situație delicată, vă rugăm să ne transmiteți cât mai repede informațiile necesare.

Cristian Criveanu, pastor misionar, Becléan pe Someș, Bistrița-Năsăud

Considerăm ca o datorie să publicăm anunțuri pentru pagina „La odihnă”. Este suficient să primim date privind data și locul nașterii, data și locul decesului, momente mai importante ale vieții și slujirii creștine. Din considerente de spațiu, nu publicăm fotografiile celor decedați, cu excepția pastorelor. Anunțul poate veni de la pastor, prezbiter sau direct de la familie. Anunțurile mai vechi nu sunt refuzate, iar publicarea este gratuită. - Redacția

Criză de identitate?

Simt o deosebită plăcere să vă scriu impresiile mele de bucurie,

când observ dorința dv. de a ne împărtăși cele mai calde și înălțătoare gânduri, sentimente și informații prin revistele noastre.

Mulțumesc Domnului când citesc despre planurile mari ale conducătorilor noștri de creștere și dezvoltare a bisericii. Mulțumesc totdeauna Domnului pentru acești conducători energici și entuziaști, care au ochii ațintiți asupra creșterii bisericii.

Am o propunere de dezvoltare: Biserica Adventistă a intrat cumva într-o criză de identitate? Într-un curs al Școlii de misionari voluntari din Ploiești, apare această temă.

S-a rezolvat această criză? Se va rezolva? Care sunt sau care vor fi consecințele, când lumea va afla de criza bisericii?

Cum vom răspunde fraților neoprotestanți, care ne pun întrebarea: „Dacă noi îl avem pe Isus, de ce dv. ne amenințați că nu vom fi mântuiți, dacă nu ne vom uni cu Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea?”

Cel ce vă scrie crede în identitatea Bisericii Adventiste ca fiind biserica rămășiței. Altfel, mi-ar fi teamă că mai sunt pe temelie.

Daniel Mocanu, Vălcănești, Prahova

În numerele următoare vom aborda acest subiect. Până atunci, puteți reciti editorialele *Curierului din lunile martie, aprilie, mai 1994*. - Redacția

Publicația oficială a Bisericii Creștine Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii

Redactor Aditan Bocăneanu

Consultanți Aron Moldovan, Ioan Cămpian-Tătar, Adam Engelhardt, Teodor Huțanu, Virgil Pelcu, Teofil Petre, Iosif Suclu, Victor Zgunea

Colaboratori speciali Ioan Buciuman, Lucian Cristescu, Viorel Dima, Lazăr Forray, dr. Gily Ionescu, Gheorghe Modoran, Emilian Niculescu

Secretar de redacție Mihai Ghioaldă

Tehnoredactare George Toncu

Adresa redacției: Curierul Adventist, str. Labirint 116, 74124 București, Oficiul poștal 20, tel. 323 48 95.

Către cititori: Pagina pentru scrisori este un spațiu de dialog în care să puteți comunica sugestiile, reacțiile la articolele publicate, preferințele pentru anumite subiecte sau abordarea unor probleme pe care le socotiți importante. Ne cerem scuze dacă, din motive de spațiu, vom reformula unele scrisori mai lungi.

De asemenea, primim cu plăcere manuscrite nesolicitate. Sunt binevenite informații și inițiative

din viața comunităților. Apreciam articole care tratează aspecte legate de experiența personală și puncte de vedere asupra problemelor majore care ne confruntă.

Imprămată la Tipografia Viață și sănătate.

Adresa: str. V. Branște nr. 29, tel. 323 48 95.

ISSN 1220 - 6725
Anul LXXV nr. 5

După alegeri

Dacă ați răsfoit deja revista, ați observat că mai multe pagini sunt dedicate adunărilor generale ale conferințelor. Pagina rezervată fiecărei conferințe cuprinde un sumar al raportului Comisiei pentru planuri și hotărâri, votat de adunarea generală, și un scurt „reportaj de suflet”, scris de unul dintre participanții la eveniment. O altă pagină prezintă comitetul executiv și personalul departamental al fiecărei conferințe.

Așa cum știți, ne-am bucurat de participarea Diviziunii Euro-Africa - președintele Ulrich Frikart ne-a însoțit la Târgu-Mureș, Bacău și București, iar fratele Carlos Puyol, secretar general, la Craiova, Timișoara și Cluj-Napoca. Fiecare dintre ei contribuie la acest număr special: fratele Frikart cu un interviu, iar fratele Puyol cu manuscrisul mesajului devoțional prezentat la Craiova, plus o scurtă declarație. Pentru mine, cele două săptămâni au însemnat o experiență intensă și binecuvântată. Cred că îi înțeleg mai bine pe frații mei și, în mod sigur, îi iubesc mai mult. Am fost, în cea mai mare parte, lipsit de părtașia cu adunarea generală, rămânând aproape tot timpul în comitetele de organizare și de numiri. În privința aceasta, fratele Aron Moldovan a fost mai binecuvântat decât mine. Dar am amintiri de neșters, atât din comitete, cât și din adunarea generală. Iată câteva:

Delegații și-au luat în serios mandatul. Ei au spus ceea ce au avut de spus, convinși că fiecare glas contează. Au votat așa cum au considerat că trebuie să voteze, mai ales la slujbașii principali, aleși prin vot secret. Au rămas până la sfârșit. La Craiova, era în jur de 11 noaptea când am mers în sală cu ultimul raport al comitetu-

lui de numiri și eram îngrijorat că nu va mai fi cine să-l voteze. Când am văzut sala uriașă a adunării aproape plină, nu mi-a venit să cred! Frații de la diviziune spuneau că trebuie să fim trecuți în Cartea recordurilor, pentru răbdare.

Tragediile formează caractere și unesc biserica. La Bacău, emoția ne-a copleșit pe toți, când cei doi tineri pastori care și-au pierdut soțiile în decembrie au fost aleși în poziții de răspundere! Biserica se atașează de asemenea conducători, pentru că ei parcurg aceeași vale a umbrelor morții. Slujirea lor este autentică. Ei stau cu adevărat între vii și morți. Și când ei se roagă ca Domnul să vină mai curând, și când ne cheamă să lucrăm ca să-I grăbim revenirea, știm că acestea nu sunt vorbe goale.

Lucrarea devotată este recunoscută și prețuită. Asta este ceea ce

înțeleg când un președinte este reales pentru al treilea mandat cu numai câteva voturi împotriva, iar în altă conferință, un lider de tineret este reales cu numai patru voturi împotriva, în condiții de vot secret! Acesta este un mesaj de încurajare pentru conducători. Poporul îi recunoaște pe cei care „slujesc bine”.

Totuși judecata funcționează. A fost o mare lecție de umilință și o somație la responsabilitate să mă aflu în comitetele de numiri și să văd cum sunt judecați conducătorii. Mi-au venit în minte cuvintele unui scriitor francez: „Copiii îi judecă pe părinți, și câteodată îi și iartă”. Ambele propoziții sunt

adevărate! Cred că sunt câteva lucruri pe care biserica a arătat că nu vrea să le tolereze: în primul rând, lipsa de unitate între conducători, apoi asprimea și aroganța, comoditatea și carierismul.

Cât de importanți sunt oamenii importanți

Dezbaterile serioase și responsabile cu privire la alegerea conducătorilor în cadrul adunării generale sunt urmate, uneori, de discuții intense și prelungite. Se creează impresia că reușita sau eșecul bisericii depinde de alegerea conducătorilor. Unde se decide viitorul lucrării? Care sunt răspunderile conducerii? Dar ale bisericii în general?

În mod hotărât, conducătorii au o răspundere solemnă. Către ei se îndreaptă, într-un mod aparte, apelul divin: „Iată, pun cuvintele

Mele în gura ta. Iată, astăzi te pun peste neamuri și peste împărății, ca să smulgi și să tai, să dărâmi și să nimicești, să zidești și să sădești” (Ier. 1.9.10). Dar tabloul nu este complet. Dumnezeu Își menține permanent dreptul de Conducător și Salva-

tor al poporului Său. Profeția mesianică din Isaia 9,6 declară că „domnia va fi pe umărul Lui”, iar mai târziu Dumnezeu declară: „Și Eu Însumi voi strânge rămășița oilor Mele” (Ier. 23,4).

Seria de articole despre biserică, scrise de fratele Robert Folkenberg, apelează atât la încrederea în Dumnezeu ca suprem conducător al bisericii, cât și la asumarea răspunderii colective a bisericii pentru destinul ei viitor.

„Predicatorul vestește teoria Evangheliei, dar evlavia practică a bisericii demonstrează puterea ei” (Mărturii, vol. 6, pag. 263).

ab

Biserica în sesiune

In articolul de luna trecută, am privit asupra Conciliului de la Ierusalim (Fapte 15), un exemplu al felului în care creștinii Noului Testament au tratat împreună probleme care priveau „biserica universală”. Acest conciliu nu fusese convocat pentru probleme locale. Din contră, o dată ce s-a luat o hotărâre, cartea Faptelor arată că, de la Ierusalim, au plecat soli care au transmis pretutindeni această hotărâre. Fapte 16, de exemplu, spune că, atunci când Pavel și Sila „trecea[u] prin cetăți, învăța[u] pe frați să păzească hotărârile apostolilor și prezbiterilor din Ierusalim” (vers. 4). Peste tot pe unde au mers, îi „învăța[u] pe frați să păzească hotărârile”. Vedem că hotărârea conciliului nu era doar obligatorie - ea era obligatorie pretutindeni.

Advențiștii de ziua a șaptea consideră Conciliul de la Ierusalim „un model apostolic perfect valabil pentru exercitarea autorității în întreaga biserică” (*Ministry*, supliment, mai 1995). Ceea ce s-a întâmplat cu ocazia adunării de la Ierusalim este un exemplu biblic al felului în care ar trebui să se ocupe biserica de probleme care ne influențează la nivel mondial. Și, de fapt, folosim modelul acesta la fiecare cinci ani, cu ocazia sesiunilor Conferinței Generale, iar pentru probleme cu un caracter regional, la fiecare sesiune a conferințelor și a uniunilor.

Desigur, nu pretindem că sesiunea Conferinței Generale oglindește în mod desăvârșit prima formă de autoritate ecleziastică, cel puțin pentru simplul motiv că Noul Testament nu ne oferă un sistem de conducere a bisericii complet dezvoltat. El prezintă doar un model general, unul pe care încercăm - prin harul lui Dumnezeu - să-l imităm. Conciliul de la Ierusalim demonstrează o conducere „reprezentativă” (persoane care reprezentau diferite biserici locale au venit la această adunare ca purtători de cuvânt ai acelor biserici). De aceea, și noi căutăm să facem la fel. Aceasta este ceea ce se întâmplă, în esență, cu ocazia sesiunilor bisericii la fiecare nivel.

Din cinci în cinci ani, la sesiunea Conferinței Generale, membrii bisericii vorbesc prin reprezentanți ai bisericilor din lumea întreagă și își exercită autoritatea în chestiuni care privesc corpul mondial al credincioșilor. Pentru că nu poate fiecare membru să meargă la sesiunea Conferinței Generale și să-și facă cunoscute vederile în mod direct, bisericile locale aleg purtători de cuvânt care le reprezintă.

Robert Folkenberg

Procesul începe la nivelul bisericii locale, care trimite delegați la adunarea electivă a conferinței.

La aceste adunări, delegații aleg comitetul executiv și pe conducătorii conferinței lor. În mod similar, comitetul executiv și conducătorii alesi ai conferinței aleg delegați care vor reprezenta bisericile care i-au ales la sesiunile uniunii, unde sunt aleși comitetul executiv și conducătorii uniunii. La sesiunea Conferinței Generale, delegații alesi de uniuni și care îi reprezintă pe membrii acelor uniuni discută și iau hotărâri importante, care privesc biserica la nivel mondial. De fapt, hotărâri vitale, cum sunt modificările aduse *Manualului bisericii*, pot fi luate numai la o sesiune a Conferinței Generale, pentru că ele influențează întreaga biserică.

Deoarece Conferința Generală în sesiune este compusă din delegați care reprezintă toate uniunile din lume, uniunile sunt, într-un sens, cele mai înalte adunări generale din biserică. Diviziunile nu au adunări generale proprii, ci sunt diviziuni geografice ale Conferinței Generale. De aceea, conducătorii diviziunilor nu

sunt aleși de comitetele executive ale diviziunilor, ci de biserica mondială, cu ocazia unei sesiuni a Conferinței Generale, sau între sesiuni, de Comitetul executiv al Conferinței Generale.

Iată ce spune regulamentul Conferinței Generale: „Prin urmare, se înțelege că toate organizațiile și instituțiile subordonate din întreaga lume vor recunoaște Conferința Generală în sesiune drept cea mai înaltă autoritate după Dumnezeu”.

Departate de a fi vorba de un fel de tiranie! Hotărârile cele mai importante cu privire la biserica în ansamblu sunt luate de oameni ca dv. - membri obișnuiți - aleși ca delegați la o sesiune a Conferinței Generale, nu de câțiva „superiori” care au „autoritate regească”.

Cât de important este, deci, ca toți membrii bisericii să aibă grijă să aleagă, în funcțiile de autoritate din organizația bisericii și în comitetele instituțiilor bisericii, creștini demni, care au convingeri ferm întemeiate pe Biblie. Cei pe care dv. îi alegeți vor influența în mod considerabil hotărârile luate.

Deoarece membrii laici au o răspundere mult mai mare decât se înțelege de multe ori, apelul meu este să luați în serios această răspundere.

Robert Folkenberg este președintele Conferinței Generale a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Adventist Review, 2 aprilie 1998

Procesul începe la nivelul bisericii locale.

Conferința Oltenia

Ziua de 5 aprilie 1998 a început puțin mai devreme pentru delegații și invitații la sesiunea Adunării generale, cu un drum spre „Ierusalimul” Conferinței Oltenia. În acea duminică înmiresmată de primăvară, pe măsură ce se apropia ora 8, la sediul conferinței seseau valuri de frați și surori, pentru a participa cu mintea, dar și cu sufletul, la lucrările importante care urmau să se desfășoare.

Capela din strada 24 Ianuarie nr. 1 era pregătită de sărbătoare. Deasupra amvonului se afla panoul luminos care simboliza conferințele din România. Lângă acesta, era plasată o siglă de mari dimensiuni a Bisericii Adventiste, care, prin cele patru elemente: crucea, Biblia, flacăra și lumea, a avut un deosebit efect emoțional și spiritual asupra celor prezenți. Tot ce era necesar ca delegații și invitații să se simtă mai mult decât bine a fost în atenția organizatorilor - mințile iscusite și mâinile harnice din conducerea conferinței.

Simțămintele de recunoștință ale celor prezenți au fost exprimate în cântarea de deschidere și în rugăciunile rostite din sală. Pe acest fundal, mesajul spiritual consistent, transmis de fratele Carlos Puyol, secretarul Diviziunii Euro-Africa, a făcut apel la consacrarea ființei noastre ca instrument supus Duhului Sfânt.

Încetul cu încetul, teama mărturisită de unii laici, „că nu-i cunosc îndeajuns pe frații pastori și activitățile lor”, a fost spulberată o dată cu prezentarea rapoartelor de activitate - unele mai concise, altele mai detaliate - care a continuat până după-amiază.

Cu puțin timp înainte de apusul soarelui, comitetul de numiri a putut prezenta în fața delegaților propunerea sa pentru slujba de președinte al conferinței, pastorul Sabinel Bancu.

După apusul soarelui, au fost propuși și votați în „premieră” ceilalți tineri slujbași ai acestei tinere conferințe, frați pe care îi vom susține în rugăciune pentru ca Dumnezeu să le dea izbândă în toate activitățile sfinte și bune. Votul secret a putut să dea celor aleși

pentru funcțiile principale asigurarea aprecierii și sprijinului unei bune majorități a delegaților.

Întreaga sesiune a Adunării generale a fost păstorită în această lungă și binecuvântată zi, alături de fratele Carlos Puyol, secretarul Diviziunii Euro-Africa, de frații Adrian Bocăneanu, Aron Moldovan și Ioan Câmpian Tatar, din partea uniunii.

Au fost și câteva fețe mai încrunțate și tonuri mai ridicate, dar efectul a fost mult prea mic pentru a denatura fondul spiritual care fusese

creat. Atmosfera creată de-a lungul întregii zile a fost spirituală, deschisă și constructivă.

Cuvântul de încheiere, rostit de președintele uniunii, în jurul orei 23,30, a cuprins sensibilizatoare mulțumiri pentru toți colaboratorii de până acum și încurajări pentru noii colaboratori.

Am avut parte de o experiență care ne-a determinat să plecăm acasă convinși că Dumnezeu poartă de grijă bisericii Sale și că are oameni consacrați, dornici să se jertfească, fie în funcții de conducere, fie în districte, pentru încheierea lucrării Sale.

Sergiu Chițu și Paul Pauliuc, pastor, Roșiori de Vede, Teleorman

Comunități noi primite de Adunarea generală

Mioveni (Argeș), Cioroiul Nou, Sadova (Dolj), Mătășari, Baia de Aramă (Gorj), Pristol (Mehedinți), Leotești, Piatra Olt Oraș, Ploșorelu (Olt), Drăcșenei, Drăgănești de Vede, Florica, Măldăreni, Nenciulești, Peretu IV, Siliștea-Gumești, Smârdioasa, Stejaru, Ștorobâneasa, Țigănești III (Teleorman)

Din recomandările Comisiei pentru planuri și hotărâri

- **Viața spirituală:** inițierea unor programe de vizitare; adunări zonale regulate cu slujbași comitetelor, pentru revitalizarea standardelor creștine; stimularea studierii Bibliei; discuții și seminarii pe teme de familie; reorganizarea grupelor de diaconie pe structura grupelor mici.

- **Evangelizare:** continuarea preocupărilor evanghelice prin dezvoltarea nucleelor existente și prin extinderea în noi teritorii; promovarea evanghe-

lizării ca stil de viață creștin, prin grupe mici, prin programul „Un an din viață pentru Isus”, prin colportaj și prin Școala de misionari voluntari; pregătirea temeinică a campaniilor de tip NET.

- **Educație:** încurajarea tinerilor să se pregătească pentru activități didactice.

- **Tineret:** susținerea programelor care îi ajută pe tineri să se cunoască în vederea căsătoriei.

- **Administrație și finanțare:** conceperea și finanțarea de modele simple și eficiente de case de rugăciune pentru pătrunderea în zone albe.

- **Reforma sănătății:** extinderea activității medicale adventiste și elaborarea unor programe speciale pentru promovarea Reformei sănătății. Încurajarea inițiativei de înființare a unei filiale a postului de radio Vocea Speranței.

Conferința Banat

Ca să aducă la îndeplinire cu deplină responsabilitate și eficiență lucrarea încredințată din partea lui Dumnezeu, biserica Sa are nevoie, din când în când, de scurte popasuri, în care să se oprească un moment din iureșul activității, dedicându-se unei atente evaluări a drumului parcurs spre Împărăția cerurilor, a realizărilor și a nevoilor celor pe care îi slujește. Sunt momente de analiză a celor mai fierbinți domenii de activitate, clipe înălțătoare de împărtășire a experiențelor prilejuite de harul lui Dumnezeu, de rugăciune fierbinte pentru înțelepciunea necesară unei noi și bogate înțelegeri de sine în contextul sfârșitului de timp care se anunță din ce în ce mai aproape și mai neașteptat.

În rândul acestor ocazii de rugăciune, cercetare de sine și plănuire pentru viitor, se regăsesc adunările generale electivă triennale din cadrul conferințelor. Anul acesta, în data de 9 aprilie 1998, la noul sediu al Conferinței Banat și la comunitatea Maranatha din Timișoara, au fost primiți cu bucurie cei 145 de delegați, pastori și membri laici, precum și numeroși invitați din rândul pastorilor noștri pensionari. Ei reprezentau cele 111 comunități din județele Arad, Bihor, Caraș-Severin, Hunedoara, Timiș. Participanții au venit plini de dorința de a contribui prin gândurile și voturile lor de încredere și consacrare, la bunul mers al lucrării de slujire din această parte a țării. Lucrările Adunării generale s-au desfășurat sub îndrumarea fratelui Carlos Puyol, secretarul Diviziunii Euro-Africa, precum și a fraților delegați din partea uniunii - Adrian Bocăneanu, Aron Moldovan și Emilian Niculescu.

Având în vedere semnificația spirituală deosebită a acestei întâlniri, încă de la începutul sesiunii, întreaga adunare s-a simțit marcată de nevoia solemnă a călăuzirii divine. Predica devoțională prezentată de fratele Carlos Puyol a trezit în fiecare inimă conștiința faptului că singura sursă a puterii de care dispune biserica lui Dumnezeu pentru a influența societatea tulburată de evenimentele imprevizibile ale sfârșitului de mileniu nu constă nici în posibilitățile ei financiare, nici în resorturile sociale și politice și nici măcar în posibilele manifestări supranaturale care ar avea

darul de a impresiona, ci mai degrabă în acțiunea tăcută a susurului blând și liniștit al Duhului Sfânt, a cărui prezență este simțită la fiecare pas în înaintarea lucrării Domnului.

Adunarea generală a avut ca obiective evaluarea activităților fiecărui departament de slujire din cadrul Conferinței Banat, întocmirea de noi planuri strategice care vor constitui linia directoare în următorii trei ani, re acreditarea pastorilor și a lucrătorilor permanenți, în vederea activității de slujire pastorală pe teritoriul Conferinței Banat, și, nu în ultimă instanță, alegerea conducătorilor și directorilor de departamente din cadrul conferinței.

În urma votului acordat de Adunarea generală,

cele trei comitete și-au început lucrările, în timp ce majoritatea delegaților s-a dedicat analizării rapoartelor de activitate ale celor 15 departamente. Aceste rapoarte au adus o lumină mai clară atât asupra progreselor lucrării în ultimii trei ani, cât și asupra aspectelor deficitare din diferitele domenii care necesită un efort mai atent în viitor. În cadrul aceleiași

adunări, s-a procedat la primirea prin vot a unui număr de nouă comunități și desființarea a șapte comunități, care nu s-au dovedit viabile.

Deoarece întotdeauna Dumnezeu a ales să-și îndeplinească lucrarea prin oameni, numirea slujbașilor principali ai Conferinței Banat a constituit probabil sarcina cea mai importantă a Adunării Generale. După dezbateri atente și rugăciune, asemenea ucenicilor din biserica timpurie, Comitetul de numiri a putut spune „căci s-a părut nimerit Duhului Sfânt și nouă” să alegem niște oameni; și i-a propus Adunării generale, care i-a votat.

Aflați la sfârșit de mileniu, suntem conștienți că încheierea lucrării lui Dumnezeu înseamnă în primul rând împlinirea chemării Sale în mod individual. Această chemare solemnă ne poartă spre culmile desăvârșirii caracterului și spre adâncurile sacrificiului de sine. Cu simțământul că Dumnezeu este la cârma lucrării Sale și cu încrederea în cei aleși de El, așteptăm în continuare manifestarea „înțelepciunii Sale nespuse de felurite”, pe care o face cunoscută azi prin biserică.

Valentin Rusu, pastor asistent, Arad II

Comunități noi primite de Adunarea generală

Sebiș (Arad), Diosig (Bihor), Vașcău (Bihor), Fărlug (Caraș-Severin), Brad (Hunedoara), Timișoara III (Timiș), Jimbolia (Timiș), Margina (Timiș) și comunitatea conferinței cu grupa din Marghita

Din recomandările Comisiei pentru planuri și hotărâri

• **Spiritualitate:** dezvoltarea spirituală și atașamentul total față de doctrina și standardele morale biblice ale bisericii; încurajarea direcției de slujire socială prin mijloacele pe care le vom avea la dispoziție.

• **Familie:** slujirea familiei prin programe de pregătire premaritală și de păstorie a familiei.

• **Finanțe:** întocmirea unei situații exacte privind lucrările de renovare, construcție de biserici și case parohiale; demararea unui program eșalonat de subvenționare a viitoarelor proiecte.

• **Comunicare:** evaluarea periodică a planurilor și hotărârilor

adoptate; satisfacerea nevoilor altor grupări etnice adventiste; promovarea programelor pentru apărarea libertății religioase.

Toate programele mai sus prezentate urmăresc ca prioritate investiția în oameni, pentru zidirea trupului lui Hristos, spre slava lui Dumnezeu.

Conferința Transilvania de nord

Convocarea Adunării Generale a Conferinței Transilvania de nord, pentru dimineața zilei de duminică, 12 aprilie 1998, a repopulat, după trei ani, holul și amfiteatrul Casei Tineretului din Cluj-Napoca. Bucuria întâlnirii, marcată de zâmbet, îmbrățișare și conversație, reflecta dragostea frățească și încrederea. Tăcerea altora, care nu rosteau mai mult decât un salut creștinesc, și fețele pline de îngrijorare reflectau întrebările tacite prezente în gândul multora dintre cei prezenți, referitoare la miza acestei întâlniri - „Cine va fi?”, dar poate mai puțin „Cum va fi?” în viitorul apropiat, în care trebuie să încheiem lucrarea lui Dumnezeu pe acest pământ.

Această atmosferă solemnă și tensionată este liniștită și însuflețită de solia devoționalului prezentat de fratele Carlos Puyol, secretarul Diviziunii Euro-Africa, prin evocarea apelului Marelui Conducător al lucrării: „Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui!” (Matei 9,37,38). Au fost prezentate cele cinci aspecte ale lucrării Domnului Hristos, precum și nevoia de a avea în noi „gândul... care era și în Hristos Isus” (Fil. 2,5).

După demararea lucrărilor și începerea activității comitetului de organizare în vederea formării celor trei comitete, s-a dat curs prezentării rapoartelor președintelui, secretarului-trezorier, precum și ale departamentelor. Prezentările verbale îmbinate cu cele video și computerizate au fost audiate și vizionate cu interes. Nu au lipsit nici întrebările referitoare la diferite puncte prezentate în rapoarte. Deși, în unele aspecte, rezultatele, care au purtat amprenta reușitei, dar și pe cea a insuccesului, nu au atins nivelul celor din anii anteriori, Adunarea Generală I-a mulțumit lui Dumnezeu pentru conducerea și susținerea lucrării și a acceptat, prin vot, rapoartele prezentate.

Comitetul de planuri și hotărâri, reflectând asupra nevoilor prioritare ale bisericilor locale, a venit în fața Adunării Generale cu un mănunchi de recomandări structurate în șapte puncte importante. Ele privesc viața spirituală și activitatea de evanghelizare și departamentală. Comitetul de numiri a reușit să prezinte în fața delegaților lista completă, la orele târzii ale serii.

Parafrazând o afirmație a fratelui Robert Folkenberg, președintele Conferinței Generale, făcută la a 56-a sesiune a Conferinței Generale, de la Utrecht, aș spune astfel: „Nu putem fi mai întâi români, maghiari sau ucrainieni, ai românilor sau ai maghiarilor, ci ai lui Hristos”.

Mă gândesc la așteptările multora dintre delegați, care au fost aleși să reprezinte membrii comunităților respective, precum și la așteptările și aspirațiile fraților pastori. Dincolo de necunoscutele care au generat atâtea întrebări, discuții și comentarii, există un comentariu sigur al Spiritului Profetic: „Să nu uităm că, deși slabă și supusă greșelii, biserica este singurul obiect de pe acest pământ, asupra căruia Domnul Hristos Își îndreaptă suprema Sa atenție. El o urmărește cu grijă și o întărește prin Duhul Său cel Sfânt” (*Selected Messages*, vol. 2, pag. 394).

„Nu trebuie să ne îndoim și să ne temem că lucrarea nu va fi eficientă. Dumnezeu este Conducătorul lucrării și va reface totul. Dacă diferite lucruri trebuie reasezate în cadrul conducerii lucrării, Dumnezeu va ține cont și va repara orice greșală. Să avem încredere că Dumnezeu va ocroti corabia prețioasă care îi va duce în mod sigur pe copiii Săi la limanul dorit” (*Ibid.*, pag. 390).

Dumnezeu să-i binecuvânteze cu credință, zel și abnegație, sub călăuzirea Duhului Sfânt, pe toți cei chemați de Domnul, în vederea unui seceriș bogat și pentru încheierea grabnică a lucrării Sale pe acest pământ.

Nu trebuie să îngăduim să ne cuprindă îngrijorarea și nesiguranța în lucrarea lui Dumnezeu. El nu îngăduie ca omul limitat să poarte singur povara lucrării. Să avem încredere în Dumnezeu, să credem și să mergem înainte. Mesagerii cerului veghează neobosiți, îndeplinind neîncetat sarcini în folosul oamenilor de pe pământ. Dumnezeu este Acela care conduce roțile din interiorul altor roți (vezi Ezech. 1,16). Ceea ce pentru mintea limitată pare a fi încurcat în mâna lui Dumnezeu este în ordine desăvârșită.

Csergedi György, pastor, Mociu, Cluj

Din recomandările Comisiei pentru planuri și hotărâri

- **Viața spirituală:** întocmirea unor planuri de ocrotire a bisericilor locale față de curentele disidente și atacurile acestora.

- **Evanghelizare:** adaptarea programelor evanghelice la specificul fiecărui district; contactarea foștilor membri ai bisericii prin inițiativa conferinței (prin scrisori, programe etc.), în vederea recăștigării lor.

- **Tineret:** promovarea activităților specifice pentru toate categoriile de tineri, în vederea dezvoltării spirituale, integrarea tinerilor în viața bisericii locale și participarea lor la activități evanghelice; motiva-

rea tinerilor de a înțelege nevoia dezvoltării personale prin educație (referitor la școlarizare, sfătuirea tinerilor să nu întrerupă școala la o vârstă fragedă, încurajarea absolvirii liceu-

Comunități noi primite de Adunarea generală
Seini și Rona de Jos (Maramureș)

lui); studierea posibilității achiziționării unui teren care să fie proprietatea conferinței pentru vacanța de vară a tinerilor (tabere de vară).

- **Diaconie:** conștientizarea responsabilității și activității grupelor mici integrate în biserica locală.

- **Asociația pastorală:** reconsiderarea relațiilor Conferință - biserică locală (vizitarea sistematică a tuturor bisericilor locale de către personalul de conducere al conferinței); organizarea diaconiei pastorale.

- **Alte recomandări:** formarea de oameni în vederea unei activități eficiente în cadrul fiecărui departament al bisericii locale; întâlniri periodice la nivelul corpului pastoral în vederea analizării și îmbunătățirii activității diferitelor departamente; colaborarea cu Casa de Editură pentru distribuirea la timp a literaturii, în special a celei de limba maghiară.

Conferința Transilvania de sud

16 aprilie 1998, Târgu Mureș. Este rândul Conferinței Transilvania de sud să-i aleagă pe cei care o vor conduce în următorii trei ani. Din toate colțurile conferinței s-au adunat delegați. Se strâng mâini, se fac noi cunoștințe. Peste tot domnește simțământul frățietății, așa cum trebuie să fie întotdeauna.

Fiecare se simte pătruns de solemnitatea timpului pe care îl trăim. Poate că sunt ultimele alegeri... Adierea revenirii Domnului Isus se simte deja. Fratele Ulrich Frikart, președintele Diviziunii Euro-Africa, ne aduce aminte că în permanență trebuie să trecem din întuneric la lumină, auzind „cocoșul“ care anunță dimineața.

Alegerea comitetelor de numiri, a celui de planuri și hotărâri, arată tendința acestei Adunări Generale (și nu numai a ei): promovarea tinerilor. În același timp, echilibrul este găsit în experiența celor vechi. Elanul are nevoie de înțelepciune, iar aceasta este mobilizată la acțiune de forța tineretii.

În timp ce comitetele lucrează, în sală impactul rapoartelor este deosebit. Se analizează ce s-a făcut, se vorbește și despre neîmpliniri. Făcând totalul, delegații hotărăsc: da, aceste rapoarte pot fi primite. Ele sunt imaginea a trei ani de muncă, de eforturi, de

realizări. Până aici Dumnezeu ne-a călăuzit. Ce va aduce viitorul?

Orele trec. Poporul demonstrează că „îndelunga răbdare“ nu este doar o sintagmă. În cele din urmă, sosește lista. Dovada că s-a lucrat bine este votarea acesteia. Iarăși experiență și tinerete. Pe umerii noii echipe apasă o „povară“. Fiecare se simte nevrednic. Dumnezeu va completa însă toate nevoile, pentru binele lucrării Sale.

Se rostește un cuvânt de mulțumire pentru cei care, acum, le cedează locul altora. Atitudinea acestora întărește convingerea că, atunci când ai simțământul că lucrarea este a lui Dumnezeu, oriunde te-ai afla, ești părtaș la această măreață, importantă, grea și totodată frumoasă misiune: vestirea Evangheliei.

Spre finalul întâlnirii, mesajul telefonic al președintelui ales, fratele Emilian Niculescu, aflat la datorie la București, ne transmite responsabilitate, viziune, elan, ca răspuns la aprecierea delegaților participanți la Adunarea Generală.

Seara târziu, lucrările se încheie. Pe fețele delegaților se citește oboseala, dar și simțământul că Duhul lui Dumnezeu a fost la lucru. Ce va fi de acum înainte? Nu cunoaștem în mod exact viitorul. Cert este că 2001 ni se pare o dată atât de îndepărtată...

Viorel Roșca, pastor asistent, Luduș, Mureș

Fiecare se simte pătruns de solemnitatea timpului pe care îl trăim.

Din recomandările Comisiei pentru planuri și hotărâri

- **Spiritualitate:** promovarea și menținerea standardelor morale ale bisericii; îmbunătățirea pregătirii candidaților pentru botez și consolidarea noilor convertiți.

- **Administrative:** construirea caselor de rugăciune simple și funcționale.

- **Educație:** pentru membrii

vechi - dezvoltarea caracterului creștin; pentru membrii noi - promovarea înțelegerii Reformei sănătății; pentru cei din afara

bisericii - susținerea de programe pe teme de sănătate.

- **Tineret:** promovarea tinerilor pentru responsabilități în biserică.

- **Evanghelizare:** implicarea grupelor mici în evanghelizare, prin exemplificarea vieții Domnului Isus Hristos.

Comunități noi primite de Adunarea generală

Ceuășu de Câmpie, Fărăgău, Hodag, Târnăveni-Betel (Mureș), Întorsura Buzăului (Covasna), Prejmer, Zărnești (Brașov)

Conferința Moldova

19 aprilie 1998, Bacău. Rezonanțe de clopot și ecouri de sărbătoare creștină plutesc încă peste oraș. E ziua unui nou început în conștiința creștină. E ziua unui nou început și pentru Conferința Moldova. Mai mult de 270 de persoane se îndreaptă din toate colțurile Moldovei spre biserica adventistă din Bacău, conduși de dorința de a asigura mersul înainte al lucrării lui Dumnezeu, printr-un nou început. Un început care poate să grăbească sfârșitul.

Încep lucrările. Se cântă, se înalță rugăciuni stăruitoare pentru prezența Duhului Sfânt. Atmosfera este destinată. Se simte încrederea fiecăruia că Dumnezeu lucrează. El își are locul Lui, deasupra noastră, și își face partea Sa. El veghează ca totul să se desfășoare după cum crede El de cuviință. Suntem siguri și asta ne încurajează să mergem înainte.

Și echipa de conducere a conferinței de până acum și-a avut locul ei și a răspuns din toată inima chemării primite în august 1995.

Rapoartele departamentelor ne dovedesc din plin acest lucru, umplându-ne inimile de bucurie. Cifre purtătoare de rezonanțe puternice se rostogolesc peste sală, reverberând în conștiința celor prezenți: 618 evanghelizări, 2369 botezuri, dintre care 314 în zone albe, 129 grupe de studiu nou înființate, dintre care 13 au devenit comunități, 206 biserici, dintre care 20 nou înființate, 48 inaugurări, 62 de biserici în construcție avansată, 23 în fază de proiect.

Și cifrele continuă amețitor, impresionant. Oamenii lui Dumnezeu și-au găsit locul de lucru și au făcut treabă bună.

Timpu' zboară. Rapoartele despre ce a fost și proiectele despre ce va fi ne fac să uităm șirul orelor.

Apoi este prezentată noua echipă. Schimbările nu vor fi mari. Doi tineri, trecuți deja prin focul încercărilor - fratele Gabriel Ban, secretar, și fratele Marius F. Stănescu, director de tineret - se alătură celor care slujiseră până acum. Și ei și-au găsit locul într-o echipă foarte tânără, dar puternică, de lucrători în ogorul Domnului.

Apoi sunt prezentate țințele de viitor ale Conferinței Moldova. Prima dintre ele ne izbește pe toți cei prezenți la lucrările Adunării Elective: „Viața religioasă a bisericii are nevoie de o revigorare. Monotonia din serviciile divine de închinare trebuie gonită. Puterea Duhului

Sfânt va mișca inimile noastre atunci când această monotonie va dispărea și mulți dintre cei care până acum au fost priviți doar ca spectatori leneși își vor găsi locul în ogorul Evangheliei și vor lucra cu putere”.

Dumnezeu lucrează, îngerii lucrează și oamenii trebuie să lucreze pentru mântuirea sufletelor. Pretutindeni pier suflete în păcat și Dumnezeu îi spune fiecăruia dintre noi: „Ți-ai găsit locul? Grăbește-te să le vii în ajutor altora cu solia pe care ți-o voi da”.

Pentru fiecare minte, pentru fiecare inimă, pentru fiecare mână predată cu adevărat lui Dumnezeu, există un loc în care este ceva de făcut.

În acest context deosebit, când biserica trăiește experiențe arzătoare, Conferința Moldova a fost chemată la un nou început. Și parcă deasupra sălii unde se desfășurau lucrările, peste liniștea ce se lăsase după anunțarea hotărârilor Adunării Elective cu privire la planul de acțiune pentru viitorii trei ani, plutea nerostită o întrebare adresată celor prezenți acolo și nu numai: „Ce faci tu? Ți-ai găsit locul? Ți-ai găsit locul rânduind de Dumnezeu sau stai încă pe scaunul spectatorilor? Nu cumva te mulțumești să te bucuri doar auzind experiențele pe care le fac frații și surorile tale?”

Și spectatorii se pot entuziasma și se pot bucura, pot plânge sau lua hotărâri, dar ei nu fac parte din acțiunea care se desfășoară. Ei pot doar aplauda sau huidui ce fac alții. Ei pot vedea și aprecia lucrurile bune sau greșelile celor care lucrează, dar ei înșiși nu produc nimic.

Poți să-ți vezi liniștit de treburile tale, în timp ce „secerișul este mare, iar secerătorii puțini?”

Sala se golise, dar eu stăteam încă pe locul meu, auzind parcă chemarea unui glas blând, care se adresa tuturor membrilor bisericii din România. „Locul tău este gol și te așteaptă. Partea ta de lucru nu poate fi făcută de altul. Intră azi în via Mea! Lasă scuzele, renunță la lucrurile secundare care te pot împiedica! Ceasul al doispzecelea a sunat de mult. Iar în ceasul al doispzecelea va veni sfârșitul. Tu ce faci? Ți-ai găsit locul?”

Licinius Chiriac, lucrător biblic, Slobozia-Onești, Bacău

Comunități noi primite de Adunarea generală

Baranca, Dorobanți, Dumbrăvița (Botoșani), Bicz (Neamț), Călinești-Vasilache, Ciprian Porumbescu, Costăna, Dolhești Mari, Fălticeni, Milișăuți-Betel, Satu-Mare (Suceava), Galați-Betania, Ghidigeni, Matca 2 (Galați), Girov, Horia, Laodicea-Piatra-Neamț, Vad (Neamț), Vaslui-Betel (Vaslui)

Din recomandările Comisiei pentru planuri și hotărâri

► **Evanghelizare:** stabilirea unui buget substanțial; dotarea corespunzătoare a celor implicați în activități evanghelice; o strânsă colaborare între evangheliști cu literatură, evangheliști și pastori.

• **Tineret:** formarea de con-

ducători spirituali și dezvoltarea programelor pentru toate categoriile de vârstă; implicarea tinerilor în proiecte sociale și evanghelice; pregătirea temeinică a tinerilor pentru viața de familie.

• **Educație:** formarea unei

școli de meserii pe conferință, în care tinerii bisericii să poată obține o calificare.

• **Asociația pastorală:** vizitarea și susținerea familiilor pastorelor; schimb de experiență între pastori.

Conferința Muntenia

21 aprilie 1998. O nouă echipă - aceeași!

După veștile sosite din celelalte conferințe, vești comentate cu interes, a sosit ziua alegerilor la Conferința Muntenia; ultima și cea mai mare dintre cele șase, cu peste 20.000 de membri.

Locul: comunitatea Grant Cort. Cea mai mare și mai elegantă dintre sălile din București. Deși încă neterminată, impune prin luminozitate și sobrietate.

Din toate colțurile conferinței, din Tulcea până în Dâmbovița, au sosit delegații aleși de fiecare comunitate: 260 de laici și 62 de pastori. Și, bineînțeles, o multime de invitați. Atmosferă efervescentă.

Dincolo de întrebările momentului (cine va fi ales?), se poartă discuții multiple și animate. Cum mai e pe la voi prin comunitate? Câți s-au mai botezat? Cine s-a mai căsătorit? Cine a mai murit? Ați terminat construcția bisericii? Ce mai face cutare? Dar cutare? În holul de la intrare, un stand de carte bogat al Casei de Editură Viață și Sănătate. Peste 70 de titluri de carte, o bogăție însă nevalorificată în toate comunitățile. Delegații cumpără și îi aud vorbind: „Nici n-am știu că a apărut și titlul acesta!”

Începe adunarea electivă. O solie la subiect prezentată de fratele Frikart. Se organizează sala. Delegații formează zece grupe, fiecare reprezentând aproximativ 2000 de membri. Se prezintă regulamentul de desfășurare a alegerilor. Întrebări în sală, răspunsuri. Iarși întrebări, clarificări și o lungă intervenție a doi delegați care, pe parcursul întregii zile vor reveni mereu și mereu cu perseverență la subiectul pe care l-au adus în discuție.

Se formează comitetul de organizare. În sală începe prezentarea rapoartelor: președintele, secretarul, trezorerul sintetizează rând pe rând activitatea de pe cuprinsul

conferinței în ultimii aproape trei ani. Sunt prezentate realizări și neîmpliniri, evoluții și stagnări. Și o concluzie: „Să ne încredem dar în Domnul, Dumnezeu nostru, și vom fi întăriți” (2 Cron. 20,20).

Comitetul de organizare vine cu propuneri pentru cele trei comitete. Se votează și se începe lucrul în comitetul de numiri. În sală continuă rapoartele și o prezentare interesantă a istoriei advente. După pauza de masă, cu inevitabila întrebare: oare cine va fi președinte? se revine în sală și, după un timp, iată și răspunsul.

Fratele Teofil Petre este propus ca președinte. O

izbucnire spontană de aplauze, urmată de o la fel de spontană dezaprobare a acestei manifestări. Fratele Bocăneanu trece cu eleganță peste acest moment. Se votează cu vot secret și, iată, conferința are un nou președinte: același!

Apoi comitetul de numiri lucrează ore întregi. Încep lucrul și celelalte două comitete: cel de planuri și cel de acreditări. În sală se prezintă în continuare rapoarte. Unii delegați, puțini la număr, pleacă. E deja noapte când comitetul de planuri își prezintă raportul. Se discută conținutul, se amendează, se fac sugestii. Și vin în sală membrii comitetului de numiri. Cu toată lista. Nume cu nume este citit și supus la vot. Se votează cu vot secret. La fiecare nume, peste 200 de *da* și între patru și 21 de *nu*.

Este deja târziu și ziua mult așteptată a alegerilor se încheie cu simțământul că Dumnezeu conduce biserica. Sa și Se folosește de fiecare copil al Său în măsura dorinței de a se lăsa condus de El.

Cât despre cei aleși, le dorim să merite încrederea cu care i-a investit biserica și să poarte cu succes povara pe care le-a dat-o Dumnezeu!

Valeriu Petrescu, pastor, București-Labirint

Comunități noi primite de Adunarea generală

București-Brâncoveanu (București), Buzău-Betel, Ileana (Buzău), Câmpina-Petru Rareș, Câmpina-Sălaj (Prahova), Speranța (Constanța), ITA-Cernica (Ilfov), Moroieni, Picior de Munte, Târgoviște-Mihai Bravu (Dâmbovița), Ploiești-Democrației (Prahova)

Din recomandările Comisiei pentru planuri și hotărâri

- **Evangelizarea:** întărirea colaborării dintre pastori, slujbașii comunității, evangheliștii laici, membrii comunităților, astfel încât toți frații adventiști să realizeze că împlinesc direct profeția Domnului Isus: „Evangelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea”; analiza rezultatelor obținute în activitatea grupelor mici, popularizarea succeselor și renunțarea la inițiativele ineficiente; refacerea districtelor misionare; preluarea de către comunități a celor veniți în biserică prin evangelizarea cu literatură; pregătirea publicului prin prezentarea activității

evangheliștilor cu literatură la postul de radio Vocea Speranței.

- **Școala de Sabat:** culegerea și publicarea de vești misionare și experiențe din spațiul românesc; explicații pentru cuvintele sau conceptele mai noi prezente în studiile biblice.

- **Isprăvnicie:** raportarea periodică, responsabilă în fața comunității a situației financiare; prezentarea periodică a argumentelor care motivează hărnicia.

- **Tineret:** educarea tinerilor în vederea unui comportament specific creștin.

- **Servicii divine:** inițierea, acolo unde este posibil, a unui moment special „5 minute pentru sănătate”.

- **Educație:** educarea tinerilor în spiritul specializării la un înalt nivel, în diverse domenii de care are nevoie biserica.

- **Comunicații:** prezentarea cu orice ocazie a unei imagini pozitive a bisericii; realizarea de materiale de presă pentru promovarea toleranței în relațiile interconfesionale; dezvoltarea propriilor mijloace de comunicații și sporirea rolului postului de radio Vocea Speranței.

Curcubeul dublu

Care considerați că au fost momentele cele mai importante ale vizitei dv. în România?

În afară de adunările generale, aș dori să menționez șase puncte forte care au marcat șederea mea în România. În ordine cronologică, mai întâi, vizita la Centrul de Sănătate Hergheia. Am fost impresionat de tot ce se realizează în această instituție. Apoi, vineri seară, vizita la comunitatea maghiară de la Câmpenița. Spiritul de închinare și atmosfera frățească vor rămâne neșterse în mintea mea. Apoi minunata ceremonie de întărire prin binecuvântare a celor doi pastori tineri, Paul Csavdari și Antal Kardos, la Nazna. Emoția lor, mărturisirea și angajamentul lor m-au impresionat profund. Dumnezeu să binecuvânteze lucrarea lor sfântă. După ce mă rugasem de atâtea ori pentru cei doi pastori care și-au pierdut soțiile, Gabriel Ban și Marius Stănescu-Fudulu, am avut privilegiul să-i cunosc, la Bacău. A fost un moment de mare intensitate. Maturitatea și curajul lor vor rămâne pentru totdeauna gravate în mintea mea. Sunt sigur că Dumnezeu îi va binecuvânta în mod special în responsabilitățile care le-au fost încredințate.

Prima mea vizită la Școala Sanitară de la Brăila a fost un alt punct forte. Doctorul Paulini și echipa sa realizează aici o lucrare remarcabilă, care mi-a stârnit admirația. Vom face tot ce se poate pentru a-i ajuta să adauge noile săli de clasă, absolut necesare. Impactul social și spiritual al acestei școli este enorm și contribuie la crearea unei imagini pozitive a Bisericii Adventiste din România. În sfârșit, Seminarul de la Cernica. Câte progrese s-au realizat de la ultima mea vizită! Este uimitor. Eu îi încurajez pe toți să contribuie după posibilitățile lor, pentru ca acest campus minunat să

Adrian Bocăneanu

poată fi terminat cât mai curând. Este de importanță capitală pentru Uniune să dispună de un astfel de centru de pregătire modern și funcțional pentru viitorii săi pastori.

Ați participat la trei sesiuni administrative. Cum ați descrie spiritul, desfășurarea lucrărilor, rezultatele?

Cele trei adunări electivă s-au desfășurat într-o atmosferă de pace și bună-înțelegere frățească. Adesea m-am gândit la experiența bisericii primare, așa cum citim

Tocmai am sosit la Berna și doresc să-mi exprim recunoștința pentru că am avut posibilitatea să colaborez cu voi în cadrul adunărilor generale ale conferințelor Oltenia, Banat și Transilvania de nord. În cadrul acestei vizite pe care am făcut-o pe teritoriul uniunii voastre, am putut să recunosc o măturie excelentă din partea pastorilor și membrilor bisericii.

Fie ca Domnul să binecuvânteze în continuare Uniunea Română. Domnul să fie cu voi. Puteți să conțati pe prietenia mea. Vă transmit salutul meu prietenesc și frățesc.

*Al vostru,
Carlos Puyol
Secretarul Diviziunii Euro-Africa*

despre ea în Faptele Apostolilor: „Mulțimea celor ce crezuseră era o inimă și un suflet“ (Fapte 4,32). Spiritul acesta de unitate și de frățietate a caracterizat toate cele trei adunări. Discuțiile au fost deschise și sincere, dar totdeauna marcate de dorința de a-I sluji lui Dumnezeu și de a îndeplini cât mai bine misiunea pe care El a încredințat-o bisericii. Delegații au lucrat cu consacrare și chibzuință. Fratele Bocăneanu, președintele

uniunii, a condus magistrul comitetele de numiri, în vreme ce frații Moldovan și Câmpian conduceau cu maturitate și competență lucrările adunărilor. Am convingerea fermă că delegații au fost călăuziți de Duhul Sfânt și că oamenii care au fost puși în posturi de răspundere au fost aleși după voia lui Dumnezeu. „Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi; și v-am rânduit să mergeți și să aduceți roadă și roada voastră să rămână“ (Ioan 15,16). Fie ca certitudinea aceasta să constituie pentru dânsii o putere și o încurajare în fiecare zi. Le doresc cele mai bogate binecuvântări și îi asigur de rugăciunile mele sincere.

Cum vedeți dezvoltarea bisericii din România în viitor? Ce aspecte cer o atenție specială din partea noastră?

Am fost profund impresionat de formidabilul potențial uman al bisericii noastre din România. Aceasta este garanția unei dezvoltări continue, cu atât mai mult cu cât fiecare caută în mod sincer să împlinească voia lui Dumnezeu și să se pună la dispoziția Sa, fără rezerve. Instituțiile și comunitățile din România vor continua să crească și astfel să exercite o influență durabilă și profundă asupra societății românești. Noi vom încerca, din partea Diviziunii, să acordăm tot sprijinul posibil pentru a favoriza acțiunile și creșterea comunităților din marile și frumoasele dv. conferințe. Îi încurajăm pe cei de la conducerea uniunii să continue să-i orienteze spiritual pe pastorii și membrii bisericii, prin programe de formare și de motivare în domenii cheie, cum ar fi Tineretul, Școala de Sabat, instruirea pastorilor, a prezbiterilor și membrilor bisericii pentru lucrarea de evanghelizare.

Ce loc ocupă biserica adventistă din România în Diviziunea noastră? Există domenii în care am putea contribui, dacă am avea o pregătire corespunzătoare?

Uniunea Română ocupă un loc special în cadrul Diviziunii noastre. Datorită atât numărului ei de membri, cât mai ales spiritualității lor, ea este pentru noi o sursă de bucurie, de binecuvântări și inspirație. Dorința mea cea mai profundă este ca focul sacru al evanghelizării care arde în inimile fraților și surorilor din România să cuprindă și acele țări din teritoriul Diviziunii unde lucrarea de evanghelizare stagnează. În sensul acesta, cred că ar trebui să deschidem căi care să le permită multora dintre voi să îi slujească lui Dumnezeu și în afara țării. Astfel, veți putea transmite acest foc sacru dincolo de granițele frumoasei voastre țări. Avem nevoie de voi!

Ne apropiam cu mașina de comunitatea din Piatra Neamț, unde

eram așteptați pentru serviciul divin din Sabat după-amiază. Ploua. Deodată, a apărut o rază de soare și apoi, pe cerul înnoțat, s-a arătat un curcubeu dublu. Nu am mai văzut niciodată în viața mea un curcubeu dublu. Un semn de la Dumnezeu, al făgăduințelor Sale pentru poporul Său din România? Sunt convins. Cu atât mai mult, cu cât, în timpul serviciului divin, cei adunați în magnifica sală a Casei de rugăciune, au putut să vadă în continuare acest dublu curcubeu.

Voi păstra pentru totdeauna această imagine în mintea mea. Ca pe un simbol al făgăduințelor și binecuvântărilor lui Dumnezeu pentru voi, scumpi frați și surori din România!

Care sunt obiectivele majore ale Diviziunii până în anul 2.000?

În sondajul efectuat cu ocazia Conferinței Generale de la Utrecht, delegații Diviziunii noastre au subliniat două priorități pentru

acești cinci ani. Ambele sunt strâns legate de îndeplinirea misiunii noastre: instruirea membrilor bisericii pentru lucrarea misionară și alocarea unui fond maxim de resurse financiare pentru evanghelizare. Acesta este unul dintre motivele pentru care Diviziunea a definit următoarele trei obiective:

Mai întâi, să-i motivăm pe pastori și pe lucrătorii din conducere pentru o viziune de evanghelizare și „seceriș”, după cuvintele Domnului Isus, cuprinse în Ioan 4,35.

În al doilea rând, să mobilizăm la maximum darurile și talentele membrilor bisericii pentru o mărturie eficientă.

Și, în sfârșit, mă rog ca Domnul să ne ajute ca, până în anul 2000, cel puțin 20% din membrii Diviziunii să fie evangheliști voluntari activi și consacrați. Viitorul bisericii depinde de acestea.

Adrian Bocăneanu este
președintele uniunii.

România în presa adventistă

Sub deviza „Tineri pentru tineri” (Adventist Youth to Youth - AY2Y), 174 de tineri, cu vârste între 16 și 30 de ani, au participat la o conferință de instruire, menită să-i ajute pe tineri să evite folosirea drogurilor. Conferința „Tineri pentru tineri”, desfășurată la Institutul Teologic Adventist, Cernica, România, între 17 și 22 februarie, a promovat tineri care să fie conducători ai luptei contra consumului de substanțe chimice.

„Acesta este un program sigur de prevenire, promovat de tineri pentru tineri”, spune Thomas Neslund, directorul executiv al Comisiei internaționale pentru prevenirea dependenței de alcool și droguri (ICPA), unul dintre instructorii. Thomas Neslund a fost însoțit de Gary Hopkins, directorul Institutului pentru prevenirea dependenței (IPA) și de Kathleen Kuntaraf, director asociat al Departamentului Sănătate la sediul mondial al Bisericii Adventiste. „Avem

copii care îi ajută pe alți copii să spună nu și care le oferă motive temeinice să spună nu.

Prin prezentări legate de preocupările tinerilor, prin implicarea directă a participanților în discuții în grupe mici, prin scenete, prin interpretarea de roluri, prin jocuri pentru dezvoltarea spiritului de colaborare, prin scrierea reciprocă a unui mesaj de încurajare, conferința de instruire i-a ajutat în mod clar pe tineri.

„Noi lucrăm într-un climat încurajator”, spune Kathleen Kuntaraf. „Subliniem mesajul că nu ai nevoie de droguri ca să te simți mai bine și înlocuim această putere imensă a drogurilor cu puterea și mai mare care se găsește în Domnul Isus Hristos. Aceasta le creează o bună dispoziție naturală. Îi încurajăm să practice filozofia *Onoare, demnitate și respect*, tratându-l pe fiecare ca fiind valoros, pentru că este copil al lui Dumnezeu, indiferent de mediul din care vine. Astfel, când [tinerii] se

simt acceptați de alții, dispăre nevoia de a folosi droguri ca să fie bine dispuși.”

Mesajele despre abținerea de la droguri au fost transmise prin prezentări generale, diferite ateliere, precum și prin grupe de tip familie. Acestea sunt grupe mici, din 12-14 membri, în care una dintre reguli este „nu facem nimic care să înjosească pe altcineva”. Membrii grupelor de tip familie găsesc în acestea un loc sigur în care să-și împărtășească problemele și bucuriile și au posibilitatea să intre în legătură cu Dumnezeu și cu alții. Această face din grupele de tip familie punctul forte al conferințelor AY2Y.

Programul îi învață pe tineri să înființeze cluburi locale AY2Y, prin care să lucreze pentru tinerii din localitățile lor, primind tot sprijinul din partea adulților. Tinerii au foarte mult succes când le spun altor tineri că „evitarea drogurilor înseamnă a trăi cu adevărat”.

„Acest program se ocupă de relații - o relație verticală cu Dumnezeu și o relație orizontală cu alții. Astfel îi încurajăm pe tineri să ridice un gard în jurul lor, ca să se protejeze de o conduită riscantă”, spune Neslund.

Programul AY2Y, care folosește cei doi factori menționați anterior și aduce pe pământ atmosfera pozitivă a cerului, este adaptat pe plan local și cultural, putând fi acceptat în diferite părți ale lumii. Fără intrarea în legătură cu Dumnezeu și cu alții, programul poate fi nostim și distractiv, dar nu va produce o schimbare în comportament.

Majoritatea participanților la programul AY2Y din februarie au venit din România. Lor li s-au alăturat alții din Germania, Rusia, Elveția și Republica Cehă.

ANN Bulletin, Adventist News Network, 3 mar. 1997

Eroii de mâine...

Copiii produc familiei lor cea ai mare bucurie atunci când... se nasc. Cât sunt mici, sunt și cel mai iubiți și alinați. Pe parcursul creșterii, iubirea adulților față de ei diminuează și se răcește. Inima copiilor, ajunși mari, simte frustrare. Dar oarecum e normal: a venit vremea maturității când, în loc să capete iubire, se așteaptă ca ei să-și ofere dragostea celor mai mici și celor îmbătrâniți.

Ceva asemănător se întâmplă și cu noii convertiți

în familia lui Dumnezeu. Sunt așteptați cu înfrigurare la botez. Li se oferă flori ca la nuntă. Sunt înconjurați de zâmbetele tuturor, de parcă ar fi în cer. Apoi, treptat, atenția bisericii se mută de la ei. Spre noua generație de „prunci”. Din centrul atenției, deodată se simt marginalizați, uitați. Dar nu cumva, din primitori, a venit vremea să devină dătători? Pe când toți cer și așteaptă să capete, eroul devine „erou” prin faptul că dă, că se dă. Pentru numărul acesta, iată întrebară:

Care este locul meu în biserică?

• Sunt unii care nu vor alt loc decât... banca pe care șed în biserică. Asta s-ar chema „sfințire prin ședere”. E comod și plăcut, dar... sfințirea aceasta nu e din Scriptură. Singurul loc din Biblie care sfințește este: „în via Lui”, fie și-n „ceasul al unsprezecelea” (Matei 20,6.7).

• „Un om sănătos este acela care acumulează energie (prin hrană, somn), ca apoi să-și descarce energia printr-o formă de activitate utilă. Cine doar mănâncă, fără să lucreze, va da urgent în boală vără leac”.

• În familia cu mulți copii, frații mai mari sunt îndrumătorii celor mai mici! Așa sunt formați mititeii, dar prin asta se formează și cei mai mari. Tu ți-ai găsit locul de slujire în familie?

• Dacă în primul an nu ți-ai găsit un loc activ, îți va fi din ce în ce mai greu, căci te vei izbi de obișnuința „zăcerii”, precum slăbănogul de neputința lui.

• Cineva a spus: „Locul meu în biserică este înaintea lui Dumnezeu, nu înaintea oamenilor. Vin aici pentru închinare și învățatură, nu pentru relații de tip club. În biserică prefer să cobor în mine...” Altul a răspuns: „Și totuși, pe Dumnezeu îl poți întâlni oriunde, și în cămăruță. Eu vin la biserică și pentru faptul că îi 'caut pe frații mei', caut poporul lui Dumnezeu. Am nevoie și de comuniunea lor.”

• Da, biserică este și locul de comuniune cu frații, dar nu în primul rând. Înaintea bisericii, e Grupa mică de acasă, din timpul săptămânii. Dacă n-ai o Grupă mică, riști să stai de vorbă cu frații în timpul predicii... Și-ar fi păcat...

• „Pietre vii” (1 Petru 2,5). Iată tabloul: tu te rezemi pe câteva pietre de sub tine, în timp ce alții, mulți... cât un zid întreg, se ridică prin tine și pe mărturia ta. Iar atelierul de zidărie: grupa mică!

• Ce e Grupa mică? Este un cerc mic, de 3 la 10 prieteni sau cunoscuți apropiați, în care aceștia se sprijină unul pe altul în lupta credinței.

De aceea, se mai numește și „grupă de suport”. Ea se strânge în timpul săptămânii, nu doar ca ei să se roage și să studieze, ci, pur și simplu, să se împărtășească, să spună și să asculte tot ce-i doare.

• Care e programul unei întâlniri de grupă mică? Simplu, e regula trei ori treizeci de minute. Adică: 1) o jumătate de oră pentru împărtășie, cântec și rugăciune; 2) a doua jumătate de oră pentru studiu; 3) a treia jumătate de oră pentru rugăciuni de mijlocire și planuri de caritate (binefacere) și misiune pentru săptămâna care vine.

• „Dar ce activități?” Cine are o Grupă mică știe deja: alături de activitățile de învioreare personală (rugăciune, studiu), este diaconia - să porți de grijă de unul în nevoi fizice, materiale sau spirituale, apoi un șir de programe misionare - fie de la om la om, fie seminarii biblice, fie o bibliotecă ambulantă, fie colportaj voluntar...

Iar peste toate, sunt atâtea nevoi în departamentele de lucru ale bisericii - ca Școala de Sabat pe teren, Școala de Sabat pentru copii și juniori, activități sociale, activități de vizitare, activități muzicale... Cere (de lucru) și vei primi!

• „Aș vrea, dar n-am Grupă mică!” Îți spun ce să faci: Apelezi la pastor, la prezbiterul sau la responsabilul Grupelor mici din comunitate. Dacă, totuși, nu te pot ajuta, du-te la cunoscuții tăi cei mai apropiați și propune-le o zi și un loc unde să vă întâlniți chiar în săptămâna aceea. Dacă nici ei nu vor, atunci... întoarce capul și vei vedea o sumedenie de alți noi veniți care, ca și tine, caută în jur tovarăși de Grupă mică. Mergi cu ei!

• „Fiecare ucenic adevărat este născut în împărăția lui Dumnezeu ca misionar. Cel ce bea din apa vie devine un izvor de viață. Primitorul devine un dătător” (Hristos, Lumina lumii, ed. 1977, pag. 149).

• În caz că soliciți de lucru și totuși nu-ți dă nimeni, scrie-mi numai! Găsim noi o soluție...

Cine

Un legământ al păcii...

Marile principii ale legii lui Dumnezeu sunt cuprinse în Cele Zece Porunci și exemplificate în viața Domnului Hristos. Ele exprimă iubirea, voința și scopurile lui Dumnezeu cu privire la comportarea și relațiile umane și sunt obligatorii pentru toți oamenii din toate timpurile. Aceste precepte constituie baza legământului lui Dumnezeu cu poporul Său și standardul judecării lui Dumnezeu. Prin intermediul Duhului Sfânt, ele scot în evidență păcatul și trezesc simțământul nevoii după Mântuitorul. Mântuirea se realizează prin har, și nu prin fapte, dar rodul ei este ascultarea de Cele Zece Porunci. Această ascultare formează caracterul creștin și are ca rezultat un simțământ de pace. Ea reprezintă dovada dragostei noastre față de Domnul și a preocupării pentru semenii noștri. Ascultarea izvorâtă din credință demonstrează puterea Domnului Hristos de transformare a vieții și, deci, întărește mărturia creștină. (Exod 20,1-17; Ps. 40,7.8; Mat. 22,36-40; Deut. 28,1-14; Mat. 5,17-20; Evr. 8,8-10; Ioan 16,7-10; Efes. 2,8-10; 1 Ioan 5,3; Rom. 8,3.4; Ps. 19,7-14.)

Puncte fundamentale, 18

Advensiții de ziua a șaptea acordă o mare importanță legii. Și pe bună dreptate. Nu întâmplător numele nostru subliniază importanța legii. Biserica rătăcită, din Apocalipsa, se recunoaște prin faptul că cinstește și susține legea. Totuși, atunci când vorbim despre lege, trebuie să înțelegem că Domnul Hristos a prezentat-o ca fiind expresia relațiilor iubitoare, mântuitoare și ne-a îndemnat să iubim așa cum a iubit El. Iubim noi așa cum iubește Domnul Hristos? Trebuie să recunoaștem că de multe ori am greșit deplorabil.

Vălul umanismului

Puțini oameni din civilizația noastră, lipsită de orice reținere de ordin moral, își dau seama de valoarea interdicțiilor din Cele Zece Porunci. Cât de bizar este că o generație care se prinde atât de repede chiar de cele mai nesigure promisiuni ale tehnologiei, științei și medicinei moderne, în căutarea unei vieți mai bune, nu vede că legea lui Dumnezeu are același scop!

Cauza, pe care concepția umanistă o face greu de recunoscut, o constituie orbirea spirituală a inimii omenești. Să le vestești interdicțiile legii celor orbi spiritual este ca și cum ai blestema întunericul. Doar atunci când este vindecată această orbire, se poate vedea că legea lui Dumnezeu este un gard protector, pus din iubire în jurul nostru. Lumina iubirii poate risipi acest întuneric. De aceea spunea Domnul Isus: „Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii” (Ioan 12,32).

Conducătorii religioși din timpul Domnului Hristos se concentrau asupra aspectelor exterioare ale legii. Astfel, n-au recunoscut că ea se întemeiază pe iubire. Ca rezultat, Domnul Isus a vorbit despre lege ca despre „o poruncă nouă”. „Vă dau o poruncă nouă”, a spus El. „Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții” (Ioan 13,34). Iar în Matei 22,37-40, a interpretat Cele Zece Porunci în contextul iubirii față de Dumnezeu și al iubirii pentru alții.

Mergând mult mai departe de formulările prohibitive de genul „Să nu...” ale Celor Zece Porunci, Domnul Isus a prezentat legea ca fiind fericiri, binecuvântări. Când a fost întrebat care este cea mai mare poruncă, El n-a folosit nici un „Să nu”. Din contră, a spus: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta... Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”. Nu este altă poruncă mai mare decât acestea” (Marcu 12,30.31).

De ce este atât de important să vedem că legea vorbește despre iubire? Pentru că „numai prin iubire se trezește iubirea” (*Hristos, Lumina lumii*, ed. 1997, pag. 11). Și, o dată ce este trezită iubirea, ea nu va face niciodată în mod intenționat ceva rău sau care să rănească. Iubirea întotdeauna zidește și întărește; niciodată nu dăruiește și nu distruge. Iată de ce spunea Pavel că „dragostea este împlinirea Legii” (Rom. 13,10).

Această lege a iubirii este „o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea” (Ps. 119,105). Dumnezeu ne amintește că pacea și fericirea vin în urma ascultării de lege. „O! de ai fi luat aminte la poruncile Mele, atunci pacea ta ar fi fost ca un râu și fericirea ta ca valurile mării” (Is. 48,18).

Iubirea față de Dumnezeu

Prima tablă a legii se concentrează asupra relației de iubire cu Dumnezeu. Domnul Hristos este modelul nostru. În iubirea Sa față de Tatăl, El a demonstrat acele calități veșnice exprimate prin lege. El folosea cel mai bun timp pentru a fi singur în prezența Tatălui, în comuniune și rugăciune tainică. „Dimeinea, pe când era încă întuneric de tot, Isus S-a sculat, a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu. Și Se ruga acolo” (Marcu 1,35). „Iar El Se ducea în locuri pustii și Se ruga” (Luca 5,16). „În zilele acelea, Isus S-a dus în munte să Se roage și a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu” (Luca 6,12).

De asemenea, iubirea Domnului Hristos pentru Tatăl Său Îl făcea să fie permanent conștient de prezența Tatălui. În această legătură intimă, își găsea cea mai mare satisfacție și bucurie, cea mai deplină pace și putere. Ellen White arată că „clipele Lui de fericire erau atunci când Se găsea singur împreună cu Dumnezeu și cu natura” (*Ibid.*, pag. 63). Dacă ne lăsăm călăuziți de legea iubirii, putem cunoaște, ca și psalmistul, această bucurie. „Îmi vei arăta cărarea vieții; înaintea Feței Tale sunt bucurii nespuse și desfătări veșnice în dreapta Ta” (Ps. 16,11).

Corect înțeleasă, legea ne cheamă în această relație cu Dumnezeu, dând valoare și scop vieții noastre. Iar această relație de iubire cu Dumnezeu, pe care legea ne ajută s-o întreținem, ne dă sentimentul identității, ne ajută să

... Poruncile lui Dumnezeu sunt pentru binele nostru

Știm cine suntem. Ajungem conștiință de valoarea noastră, avem o mai înaltă conștiință de sine, siguranță, stabilitate.

Din cauza înțelegerii greșite a legii lui Dumnezeu, milioane de oameni din zilele noastre fie n-au avut niciodată, fie au pierdut această relație cu Dumnezeu. Inimile lor goale tânjesc după ceva ce lumea nu poate oferi niciodată. Înțelegerea corectă a legii iubirii ne dă posibilitatea să intrăm în această relație cu marele Dumnezeu care ne-a creat pentru părtășia cu Sine. Și, o dată ce avem această relație permanentă cu Domnul Hristos, vedem că interdicțiile exterioare ale legii ridică la un nivel mai înalt această realitate fericită.

Iubirea față de aproapele

A doua tablă a legii ne călăuzește în relațiile dintre noi. Din nou, dragostea Domnului Hristos pentru alții demonstrează chiar etalonul cerului. Domnul Hristos era întotdeauna răbdător și amabil, plin de delicatețe și compasiune.

„El nu critica slăbiciunea omenească“ (*Calea către Hristos*, pag. 9). De fapt, niciodată nu a făcut El primul pas spre ruperea relației Sale cu vreo persoană.

Crucea descoperă faptul că Isus a ales să le permită acuzatorilor Săi și celor care Îl omorau să-I ia viața, decât să rupă legăturile cu ei. Legea promite această iubire în relațiile dintre noi. Inima mare și iubitoare a lui Dumnezeu este mișcată când vede oamenii cel mai fără nădejde prinși în păcat. Când primim această iubire, trecem cu vederea greșelile și slăbiciunile celorlalți. Îi iertăm, în pofida defectelor lor. Adevărata iubire ne face în stare să-i iubim și pe cei care au vederi teologice diferite de ale noastre. Cât de mare nevoie avem astăzi de această iubire!

Iubirea față de lume

Afirmatia Domnului Hristos din Ioan 13,34, că trebuie să ne iubim unii pe alții, cuprinde întreaga familie omenească. Legea dată pe Sinai se aplică în mod egal tuturor oamenilor și ne cheamă să intrăm într-o relație responsabilă cu cei care nu-L cunosc pe Domnul Hristos.

Lucrarea Domnului Hristos în lume este etalonul și în această privință. El a venit să trăiască în lumea noastră, să treacă prin situații asemănătoare celor prin care trecem noi, să poarte poverile noastre, să sufere împreună cu noi și pentru noi, să ne mântuiască și să ne aducă înapoi la Sine. În același fel, creștinul trebuie să meargă în lume ca să o facă un loc mai bun de trăit, să ajute la rezolvarea problemelor ei. Trebuie să avem grijă de cei aflați în nevoi și în lipsuri, să-i hrănim pe cei flămânzi și să-i îmbrăcăm pe cei goi. Să le aducem vindecare celor bolnavi și speranță celor care mor. Să acționăm în favoarea dreptății, să ne ocupăm de prejudecățile rasiale, de libertatea religioasă și de mediul înconjurător.

Dar, în timp ce lucrăm în aceste domenii importante, să ținem minte că scopul nostru suprem este să-i căutăm pe cei pierduți și să-i readucem într-o relație prețioasă cu Creatorul lor. Dacă vrem să auzim cuvinte de aprobare în cele din urmă, să ne aducem aminte că nici superioritatea intelectuală, nici predicarea elocventă, nici activitatea neîntreruptă, nici timiditatea nu ne pot scuza dacă nu facem un efort cinstit, sincer, însoțit de rugăciune, ca să-i atragem pe alții la Domnul Hristos, prin relații personale.

Să le împletim pe toate

Cum să aducem, deci, această iubire în toate relațiile noastre? Domnul Hristos este răspunsul. Doar El ne poate da această dragoste divină. Privind la Domnul Hristos, suntem schimbați. „Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului“ (2 Cor. 3,18).

Această iubire divină, descoperită în lege și în viața Domnului Hristos, ne atrage la El, singurul care o poate crea. Trebuie să privim la Domnul Hristos, care S-a umilit făcându-Se om, la viața Sa de servire și dăruire de Sine, la suferința și moartea Lui pe cruce, la învierea și la apropiata Lui revenire. Dar mai ales la crucea Sa. Prin această lucrare de răscumpărare, El a împlinit legea iubirii și a vieții, care garantează siguranța și fericirea universului. Doar atunci când Îi predăm viața noastră Domnului Hristos, Duhul lui Dumnezeu poate să scrie această lege în inima noastră. Numai atunci putem să o practicăm în biserică și să o demonstrăm în lume.

Alegeți răspunsurile corecte:

1. Adevărata libertate:

a. înseamnă eliberarea de păcat, de teamă, de rănirea conștiinței, de vinovăție și de remușcări.

b. o avem de când Domnul Hristos a desființat legea morală a lui Dumnezeu, prin moartea Sa pe cruce.

c. ne este asigurată dacă ascultăm de legea Celor Zece Porunci, prin puterea mântuitoare a Domnului Hristos.

2. Domnul Isus a înălțat Cele Zece Porunci prin faptul că:

a. le-a pironit pe cruce, ca să nu mai fim ținuți în robia legii.

b. le-a împlinit printr-o viață de ascultare din iubire, ca să ne fie exemplul.

c. a prezentat măreția și slava lor înaintea oamenilor și a suportat consecințele călcărilor noastre de lege, murind în locul nostru.

3. Cel mai înalt motiv al ascultării noastre de legea lui Dumnezeu ar trebui să fie:

a. respectul de sine și dorința de a avea o imagine favorabilă în fața semenilor noștri.

b. dorința ca semenii noștri să ne aprecieze, să ne laude și ca Dumnezeu să ne răsplătească, oferindu-ne, în schimb, mântuirea.

c. recunoștința pentru faptul că Domnul Isus ne-a oferit deja mântuirea și dorința de a trăi spre slava lui Dumnezeu, reflectând caracterul Său, exprimat în Cele Zece Porunci.

4. Cel mai mare avantaj al ascultării noastre de Cele Zece Porunci constă în:

a. rămânerea într-o relație fericită, de iubire, cu Dumnezeu și cu semenii noștri și formarea unui caracter care ne pregătește pentru viața aceasta și pentru veșnicie.

b. ocrotirea de boli și prelungirea vieții.

c. superioritatea față de ceilalți oameni și binecuvântările abundente promise ca rezultat al ascultării.

5. Trebuie să ascultăm de legea lui Dumnezeu:

a. doar atunci când nu suntem descurajați și nu simțim că Dumnezeu ne-a părăsit.

b. până când legile omenești vin în conflict cu legea lui Dumnezeu.

c. doar dacă aceasta nu vine în conflict cu dorințele noastre și nu ne atrage neplăceri în familie, la serviciu, în societate.

d. chiar dacă ar trebui să alegem moartea, în locul neascultării conștiente de ea.

Răspunsuri corecte:

1. a, c; 2. b, c; 3. c; 4. a; 5. d

Inspirată să salveze suflete - 3

Pentru că era ea însăși o persoană remarcabilă, deseori se trece cu vederea faptul că Ellen White a fost căsătorită cu un bărbat remarcabil.

Sora White l-a inspirat pe soțul ei să înceapă să scrie o foaie și să înființeze prima editură adventistă. Dar fratele White a fost cel care a dus greul, adunând și organizând materialele și oamenii. De la prima lui presă de tipărit, s-a dezvoltat cu timpul editura Review and Herald. Tot James White a înființat și Pacific Press, o editură la fel de mare astăzi. El a sprijinit și condus în mod energic Institutul de Vest pentru Reforma Sănătății, care a devenit marele Sanatoriu Battle Creek. A ajutat la înființarea Colegiului Battle Creek și a fost primul său președinte.

James White era un scriitor înzestrat cu o mare forță, un vorbitor capabil și un prieten înflăcărat. De asemenea, era un conducător excelent. Într-un singur an (1869), când fusese prea bolnav ca să conducă editura Review, ea a pierdut 3.000 de dolari. În primul an după revenirea lui, a câștigat 7.000 de dolari. Uneori, din cauza lucrului excesiv și a dorinței puternice de a vedea lucrarea încheiată, era iritabil. Boala aducea pocăința. O mărturie, care anunța că pocăința lui fusese primită, începea cu aceste cuvinte: „Mi s-a arătat în viziune, pe 25 decembrie 1865, cazul servului Domnului, soțul meu, fratele James White”.

Servul Domnului, fratele James White, devenise soțul lui Ellen pe 30 august 1846. El o observase câțiva ani mai devreme, când pastorii din Portland, Maine, o rugaseră să vorbească despre convingerile și experiența ei spirituală în bisericile lor, în zilele mișcării millerite. Ea nu-l observase până când făcuseră cunoștință la Orrington, Maine, la scurt timp după ce Domnul îi spusese să călătorească și să vorbească despre viziunile sale. Făcuseră multe experiențe împreună, vizitându-i pe adventiștii dezamăgiți, dar nu avuseseră intenția să se căsătorească. Ei credeau că Domnul avea să vină foarte curând. La timpul potrivit, evanghelistul White a făcut un apel personal pentru decizie, cu oarecare insistență. Și „așa ne-am căsătorit”, spunea sora White, mulți ani mai târziu, adăugând cu afecțiune: „Cred că el este cel mai bun om care a trăit vreodată”.

Mulți oameni aveau o părere bună despre el. „Mulți pot să afirme, cu inimi recunoscătoare, că el este prietenul celor săraci”, scria B. F. Snook în 1863. El insistă să-i plătească peste salariul lor pe cei care lucrau pentru el, în timp ce el lucra pentru mai puțin decât salariul său. De multe ori, dădea înapoi cu dobândă banii împrumutați fără dobândă editurii Review. Deseori refuza donațiile, dacă vedea că persoanele care le făceau aveau nevoi financiare urgente.

El lucra multe ore peste program, ca să poată fi atât de generos și, în primul rând, să o plătească pe femeia care se ocupa de gospodărie, ale cărei servicii făcuseră posibil ca Ellen să scrie, să sfătuiască și să călătorească. Dar se părea că niciodată nu este de ajuns pentru spiritul său filantropic. Într-una dintre ultimele lor plimbări împreună, fratele și sora White vorbeau despre o spălătoareasă, o femeie de culoare, pe lângă a cărei casă trecuseră. „Dragă”, spuse fratele White, „trebuie să ne îngrijim de această femeie săracă. În mijlocul grijilor și ocupațiilor noastre, să nu-i uităm pe săracii care luptă din greu să trăiască...”

James și Ellen au avut patru fii. Henry s-a întors în familia lor când avea cinci ani, „un băiat bine crescut, obișnuit să se roage”. Familia Howland fusese la înălțimea încrederii acordate. Băieții au avut bolile obișnuite atunci la copii. Cunoștințele medicale erau foarte sărace. Mama lor a studiat mult cu privire la

tratamentele pentru familie, despre valoarea apei curate și aerului proaspăt. De asemenea, a învățat ce înseamnă să te rogi pentru un copil care este pe moarte și mângâierea de a avea un tovarăș de viață cu o credință la fel de mare. De multe ori, copiii lor au fost vindecați ca răspuns la rugăciune; cu toate acestea, doi dintre ei au murit la vârste fragede. John Herbert, al patrulea copil, a murit când avea trei luni. Henry a trăit doar până la șaisprezece ani. Fusese un copil vesel, care cânta frumos, și părinții au fost zdrobiți de pierderea lui.

Se părea că Willie avusese o orientare bună, de la început. Fratele White a murit de malarie și din cauza lucrului excesiv, în 1881, când avea șaiszeci de ani. După moartea sa, Ellen White l-a invitat pe Willie să fie însoțitorul ei permanent. Dumnezeu îi arătase în viziune că îl pregătise pentru această lucrare, dându-i „duhul înțelepciunii și o judecată sănătoasă”. Asemenea tatălui său, el a devenit un conducător strălucit.

Edson, fiul născut o dată cu apariția revistei *Present Truth*, ani de zile le-a adus durere părinților săi. Chiar scrisoarea pe care i-o trimisese mama lui, înainte să împlinească șaisprezece ani, nu părea să-l fi schimbat. Poate că, din contră, purtarea lui s-a înrăutățit. În 1870, când credințioșii din Battle Creek, constrânși de conștiință, și-au cerut iertare în mod public pentru că nu-i susținuseră cum ar fi trebuit pe fratele și pe sora White, Edson a cerut iertare în dreptul său. Este trist că a trebuit s-o facă, dar aceasta arată că inima lui se îndrepta în direcția bună.

Edson și-a găsit cu greu rostul. Încercă să lucreze ca tipograf și își înființează propria tipografie. A tipărit câteva cărți de imnuri, împreună cu Frank Belden, vărul său. Încercă să lucreze ca fotograf și, pentru un timp, lucră pe o navă cu abur, pe un fluviu. Deși a rămas adventist totdeauna, i-a fost greu să se consacre Domnului pe deplin.

Apoi, la scurt timp după plecarea mamei sale în Australia, Edson a dat peste mărturi neglijate, prin care sora White cerea să meargă cineva să le vestească Evanghelia negrilor din sudul Statelor Unite. Mărturiile spuneau că negrii trebuie învățați să citească, așa încât să poată înțelege singuri Biblia și că, mai presus de toate, trebuie tratați ca fiind adevărați copii ai lui Dumnezeu.

Experiența câștigată de Edson în diferite activități a fost îndreptată acum spre o cauză importantă. El a făcut proiectul unui vapor, pe care l-a echipat cu o presă de tipărit, o cameră fotografică, o capelă și camere de locuit pentru el și pentru ajutoarele sale. Apoi a pornit în aval pe Mississippi. Ca să-și finanțeze călătoria, a făcut campanie pentru vânzarea cărții sale, *Gospel Primer*, un manual de citire pentru copii, bazat pe Biblie, tipărit la Battle Creek. A pregătit diapozitive, ca să ajute la păstrarea atenției ascultătorilor fără carte, iar pe mica sa presă de la bord a tipărit broșuri.

În scurt timp, Edson îi învăța pe negri să citească și să înțeleagă Biblia. În cinci ani, a înființat cincizeci de biserici! Până în 1900, rasismul era extrem de agresiv. În multe locuri, albiilor nu puteau lucra în siguranță pentru negri. În mod providențial - în mare măsură prin Edson White - Dumnezeu a ridicat adventiști de culoare, care să le ducă întreita solie îngerească celor din rasa lor.

Presa de tipărit de pe vaporul lui Edson a fost mutată la o fermă, devenind mai târziu Southern Publishing Association, a treia editură înființată de familia White în America. S-au vândut peste un milion de exemplare din cartea lui, *Gospel Primer*. Se spune că a fost prima carte de felul acesta în Statele Unite, o contribuție adventistă unică la progresul negrilor din America.

Comitete executive, personal departamental

Oltenia

Comitetul executiv:

Sabinel Bancu, *președinte*, Ionel Unteșu, *secretar*, Adrian Butuc, *trezorer*; Ion Lascu, Daniel Delcea, Constantin Popescu, Gabriel Bârsan, Beni Predi, Dănel Ciobanu, Corneliu Predie, Tabita Stănoiu, Titi Constantin, Florentina Stoica.

Departamente:

Asociația pastorală și evanghelizare, Ion Lascu; *Tineret*, Daniel Delcea; *Educație*, Constantin Popescu; *Comunicații*, Constantin Popescu*; *Școala de Sabat și activități laice*, Gabriel Bârsan; *Familie*, Corneliu Dafina*; *Libertate religioasă*, Nicolae Buică*; *Isprăvnicie creștină*, Alin Cătrună*; *Sănătate și temperanță*; Dana Stănoiu; *Publicații*, Beni Predi; *Misiunea femeii*, Salomeia Bârsan.

Banat

Comitetul executiv:

Ioan Buciuman, *președinte*, Marius Morar, *secretar*, Pavel Memete, *trezorer*; Ioan Stinghe, Benjamin Zeiler, Valentin Rusu, Emil Jigău, Arpad Kovacs, Narcis Săndulachi, Ștefan Mihăicuță, Liviu Roman, Ionel Soponariu, Liliana Sucitu.

Departamente:

Asociația pastorală și evanghelizare, Ion Stinghe; *Tineret*, Benjamin Zeiler; *Educație*, Arpad Kovacs; *Comunicații*, Adam Engelhardt; *Școala de Sabat și activități laice*, Valentin Rusu; *Familie*, Gabriel Dragoș; *Libertate religioasă*, Emil Jigău; *Isprăvnicie creștină*, Ioan Tolan; *Sănătate și temperanță*, Dan Mihăicuță; *Publicații*, Narcis Săndulache, Misiunea femeii, Doina Engelhardt.

Transilvania de nord

Comitetul executiv:

Iosif Suciu, *președinte*, Ilyés János, *secretar*, Ioan Pârcălab, *trezorer*; Ioan Orban, Anca Beniamin, Bernard Csergezan, Eugen Stoian, Ernő Gyéresi, Ioan Rotaru, Antal Orban, Stefan Duruttya, Loránt Szentágotay, Lidia Poll.

Departamente:

Asociația pastorală și evanghelizare, Ioan Orban; *Tineret*, Beniamin Anca; *Educație*, Ernő Gyéresi; *Comunicații*, Bernard Csergezan; *Familie*, Florin Asanache; *Libertate religioasă*, Ioan Rotaru; *Isprăvnicie creștină*, Grigore Leordean; *Sănătate și temperanță*, Loránt Szentágotay; *Publicații*, Eugen Stoian; *Misiunea femeii*, Lidia Poll.

Transilvania de sud

Comitetul executiv:

Emilian Niculescu, *președinte*, Géza Cserei Szász, *secretar*, Viorel Otto Stănoiu, *trezorer*; Iacob Pop, Iacob Elisei Nădășan, Ernest Szász, Horea Tămășan, Victor Zgunea, Costel Mitran, Valentin Nădășan, János Palkó, Magdalena Ganea.

Departamente:

Asociația pastorală și evanghelizare, Iacob Pop; *Tineret*, Iacob Elisei Nădășan; *Educație*, Costel Mitran; *Comunicații*, Viorel Dan; *Școala de Sabat și activități laice*, Ernest Szász; *Familie*, Paul Csavdari; *Libertate religioasă*, Horia Tămășan; *Isprăvnicie creștină*, Victor Zgunea; *Sănătate și temperanță*, Valentin Nădășan; *Publicații*, Ioan Felei*; *Misiunea Femeii*, Angela Tămășan.

Moldova

Comitetul executiv:

Teodor Huțanu, *președinte*, Gabriel Ban, *secretar*, Vasile Ciobanu, *trezorer*; Pavel Burlacu, Marius Stănescu F., Constantin Iosub, Marius Muntean, Gabriel Dincă, Cornel Săndulache, Stelian Iacob, Roza Farcaș, Costin Dan.

Departamente:

Asociația pastorală și evanghelizare, Pavel Burlacu; *Tineret*, Marius Stănescu F.; *Educație*, Gabriel Dincă; *Comunicații*, Ștefan Ropotică; *Școala de Sabat și activități laice*, Costel Iosub; *Familie*, Mihai Baci, *Libertate religioasă*, Marius Munteanu; *Isprăvnicie creștină*, Dumitru Morhan; *Sănătate și temperanță*, Cornel Săndulache; *Publicații*, Robert Iosub*; *Misiunea femeii*, Doinița Ciobanu.

Muntenia

Comitetul executiv:

Teofil Petre, *președinte*, Leonida Ghioaldă, *secretar*, George Uba, *trezorer*; Gabriel Radu, Cristian Modan, Vadic Tănase, Erwin Kestner, Titus Năftănăilă, Horia Enache, Paulin Mîcu, Gabriel Vasilescu, Brândușa Cristescu.

Departamente:

Asociația pastorală și evanghelizare, Gabriel Radu; *Tineret*, Cristian Modan; *Educație*, Erwin Kestner; *Comunicații*, Roland Paraschiv; *Școala de Sabat și activități laice*, Tănase Vadic; *Familie*, George Uba; *Libertate religioasă*, Titus Năftănăilă; *Isprăvnicie creștină*, Constantin Rădoi; *Sănătate și temperanță*, Horia Enache.

* Au fost aleși de comitetul executiv al conferinței.

Du-te cu puterea aceasta pe care o ai!

Judecători 6,11-16

Episodul întâlnirii lui Ghedeon cu îngerul Domnului este un dialog între Dumnezeu și credincios. El are valoare universală.

Carlos Puyol

In Judecători 6, Dumnezeu vorbește poporului Său. Nu este doar un dialog între Dumnezeu și poporul Său apăsător, întristat, descurajat și fără putere. Este și un dialog între Dumnezeu și gândurile credinciosului într-o vreme de nesiguranță (vezi vers. 13), între porunca divină expresă și credința șovăitoare, dar gata să se aprindă (vezi vers. 14, 15), între făgăduință și nădejde, între puterea divină și neputința omenească (vezi vers. 22). În cele din urmă, este dialogul universal, dintotdeauna, dintre Dumnezeu și biserica Sa, confruntată cu împlinirea misiunii ei într-o lume ostilă. Este și dialogul nostru, al celor de azi, cu Dumnezeu. El adresează conștiinței noastre poruncile, făgăduințele și întrebările Sale. Din partea noastră vin întrebările, temerile, îndoiele, speranțele noastre, răspunsurile credinței, credințioșiei, închinării și consacrării noastre.

Punctul central al acestui dialog este versetul 14: „Du-te cu puterea aceasta pe care o ai și izbăvește pe Israel din mâna lui Madian; oare nu te trimit Eu?”

Deosebim în acest text trei părți distincte și totuși foarte strâns legate.

Mai întâi, este porunca precisă, plină de autoritate, a lui Dumnezeu. El este cel care ia inițiativa, care cheamă. El se adresează omului, îl constrânge - este un ordin căruia omul nu i se poate împotrivi: „Du-te... și izbăvește pe Israel din mâna lui Madian!”

În al doilea rând, este subliniată cooperarea în mod individual și în mod colectiv a omului angajat în lupta cu împrejurările neprielnice. Este prezentat omul cu posibilitățile sale, cu puterea, credința și curajul lui, cu dorința sa de a învinge: „Du-te cu puterea pe care o ai”.

În al treilea rând, descoperim aici făgăduința implicită, implicarea lui Dumnezeu în problemele oamenilor, garanțiile cerului pentru lucrarea celor care urmează porunca divină: „Oare nu te trimit Eu?”

Suntem și noi, ca Israel, un popor asediat?

Nu este vorba de un diagnostic negativ sau pesimist pus situației actuale a bisericii. În general, în țările din lumea a treia, biserica crește într-un ritm extraordinar. Și, în ciuda circumstanțelor nefavorabile, în țările bogate secularizate, biserica este bine întemeiată, având comunități care susțin în mod generos lucrarea. Dar trebuie să recunoaștem că în țările occidentale, cum este țara mea, biserica nu crește. Viitorul se arată nesigur și mulți sunt pe cale de a-și pierde elanul și încrederea în evanghelizarea societății.

În cartea sa, *La victoire des vaincus* (Biruința învinșilor), Jean Ziegler face o comparație între lumea a treia și lumea bogată, secularizată a Europei. „Cei săraci”, spune el, „nu sunt numai 'evangelizabili', ci și 'evangelizatori'... Oamenii aceștia, care au stomacul gol, păstrează încă, în sărăcia lor, o comoră de simboluri în stare să explice și să conducă viața; altfel spus, popoarele acestea, cele mai sărace, cunosc cu mare siguranță sensul tainic al vieții...”

Lumea a treia va salva occidentalul, pentru că viitorul celor bogați sunt săracii. Înțelepciunea umblă în zdrențe. Deși copiii noștri sunt bine hrăniți, deși avem drepturile omului, deținem controlul asupra planetei și avem siguranță socială, frica nu ne lasă

să ne bucurăm de toate aceste bunuri” (cf. J. M. Gonzales Ruiz, *Le Pais*, 6 aug. 1989, pag. 12).

Când și-a început lucrarea - prima misiune adventistă - în Elveția, pastorul John N. Andrews lucra în principal cu o populație protestantă. Astăzi, situația este cu totul diferită. Se observă o scădere a creștinismului în lume - el reprezintă doar 15% din populația lumii, și procentul tinde să scadă. În prezent, 30-40% din locuitorii lumii sunt ateii, teoretic sau practic, mai bine de 900 de milioane sunt musulmani, iar aproximativ 600 de milioane sunt adepți ai altor religii, fără să-i luăm în calcul pe animiștii din Africa.

Vremea noastră se caracterizează prin extinderea unor doctrine politice care încearcă să înlocuiască, în mare măsură, serviciile asigurate altădată de instituțiile bisericii. Se prevede un viitor foarte precar pentru unele dintre instituțiile noastre, mai ales școli și spitale. În Africa, de exemplu, într-un singur an, guvernele au naționalizat peste 500 de școli adventiste.

Se observă în zilele noastre o adevărată migrare - un mare număr de bărbați și femei pleacă de la țară spre orașele mari. Se estimează că aproape trei miliarde de oameni, aproximativ 50% din populația lumii, locuiesc în marile orașe. Chiar și în Africa, 40% este populație urbană.

În aceste orașe mari sunt foarte mulți săraci, imigranți, alcoolici, persoane care se droghează, familii despărțite și copii neadaptati, pușcăriași, depresivi; spitalele sunt pline de bolnavi de SIDA, de cancer, de cei care suferă de boli fără leac sau în faze finale.

Și biserica trebuie să-și facă simțită prezența în lume în acest context cultural, social și politic, foarte neprielnic. Putem spune că,

la fel ca pe vremea judecătorilor, suntem asediați de un vrăjmaș care nu ne lasă să ne dezvoltăm. Și așa este - suntem pe câmpul de bătaie al dușmanului!

Iată de ce, cuvintele Domnului către Gheleon, pe care le găsim în versetul 14, sunt spuse și pentru noi, cei de astăzi. Căci să nu uităm, „tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde“ (Rom. 15,4).

Du-te și izbăvește pe Israel din mâna lui Madian

Istoria lui Israel este plină de porunci date de Dumnezeu. Ați remarcat de câte ori a fost condus și constrâns poporul lui Dumnezeu, de-a lungul istoriei sale, prin porunci precise și ferme date de Domnul?

„Nu vă temeți de nimic, stați pe loc și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul în ziua aceasta“ (Exod 14,13). Și rezultatul a fost trecerea Mării Roșii.

„Acum, scoală-te, treci Iordanul acesta, tu și tot poporul acesta... Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru vi-l dau... nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi“ (Ios. 1,2-6). Și rezultatul a fost cucerirea Canaanului.

„Suie-te pe un munte înalt, ca să vestești Sionului vestea cea bună; înalță-ți glasul cu putere, ca să vestești Ierusalimului vestea cea bună; înalță-ți glasul, nu te teme, și spune cetăților lui Iuda: 'Iată Dumnezeul vostru!'“ (Is. 40,9) Și rezultatul a fost venirea lui Mesia.

„Pocățiți-vă și credeți în Evanghelie“ (Marcu 1,15). Și urmarea a fost începutul împărăției cerurilor aici, pe pământ.

„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului“ (Mat. 28,19,20). Și rezultatul a fost biserica creștină.

„Ieșiți din mijlocul ei [al cetății Babilon], poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să

nu fiți loviți cu urgiile ei!“ (Apoc. 18,4) Și rezultatul va fi constituirea escatologică a rămășiței care va ieși în întâmpinarea Împăratului împăraților și Domnului domnilor (vezi Apoc. 19,16).

O poruncă dată de Dumnezeu este un imperativ, o chemare, o lovitură dată voinței noastre paralizate de apatie, de neatenție sau de neputință. El dorește să ne miște, să ne îndemne la acțiune, la o activitate plină de răspundere.

Porunca lui Dumnezeu este o lovitură dată credinței noastre adormite de superficialitatea, teama și neînțelegerile unei minți înșelate. El ne invită la o studiere aprofundată a Cuvântului Său și la meditație.

Porunca Lui se adresează sentimentelor noastre înșelate de insucces, dezamăgite de eșecurile repetate, înăsprite de un pragmatism uscat. El dorește să ne trezească la o reînnoire a încrederii și a speranței.

O poruncă dată de Dumnezeu este un imperativ, o chemare, o lovitură dată voinței noastre paralizate de apatie, de neatenție sau de neputință.

Porunca lui Dumnezeu nu trebuie discutată, ci ascultată. Argumentele omenești se topesc în fața întrebărilor dreptății divine: „Cine este cel ce Îmi întunecă planurile, prin cuvântări fără pricepere?“ „Tu, care mustri pe Dumnezeu, mai ai vreun răspuns de dat?“ „Vrei să nimicești până și dreptatea Mea? Și să Mă osândești, ca să-ți scoți dreptatea?“ (Iov 38,2; 40,2,8)

Du-te cu puterea aceasta pe care o ai

Puterea noastră este solia. Fără să cădem în mândria spirituală a laodiceanului, trebuie să ne reînnoim încrederea în solia adventistă care

ne-a fost încredințată de Dumnezeu tocmai pentru timpul acesta. Tăria noastră este în primul rând solia.

a. O solie întemeiată pe Cuvântul lui Dumnezeu, „viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: [care] pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul... judecă simțirile și gândurile inimii“ (Evr. 4,12).

b. O solie care conține Evanghelia veșnică - „puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede“ (Rom. 1,16).

c. O solie în centrul căreia se află Isus Hristos, singurul Mântuitor: „Căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți“ (Fapte 4,12).

d. O solie care oferă har, iertare și împăcare cu Dumnezeu pentru toți oamenii „morți în greșeli și păcate“ (Efes. 2,1).

e. O solie care dă un sens providențial devenirii istorice, care rupe tăcerea viitorului cu apăsătoarea sa prevestire de nenorociri, prin cuvântul profetic care aprinde toate luminile speranței mesianice: „Să nu vi se tulbure inima... Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine...“ „Amin! Vino, Doamne Isuse!“ (Ioan 14,1-3; Apoc. 14,7)

f. O solie, care anunță pe foarte curând sfârșitul violenței, al durerii, al suferinței, al răului și începutul dreptății, păcii, fericirii și prosperității. Da, „căci a venit ceasul judecății Lui“ (Apoc. 14,7).

Puterea noastră este și stilul de viață adventist: reformele pe care le trăim și le învățăm:

a. Reforma sănătății - și aici ne putem considera pionieri în multe aspecte: tutunul, vegetarianismul, drogurile, remediile naturale. Principii, care odinioară erau considerate excentricități ale adventiștilor, sunt astăzi proclamate și acreditate de știință și de multe țări. Stimăți frați, dacă vom rămâne în continuare credincioși principiilor noastre de sănătate, vom continua să fim un popor cu o speranță de viață considerabil mai mare decât media calculată pentru populația Statelor Unite.

b. Reforma în viața de familie, pentru care am primit o lumină îmbelșugată și de care lumea de acum are o nevoie enormă.

c. Reforma în educație, înțelegătoare ca dezvoltare globală (viziunea holistă) a ființei omenești, în opoziție cu sistemele educaționale actuale care au în vedere cu precădere dezvoltarea capacităților intelectuale ale individului.

d. O reformă în sensul non-violenței și pacifismului, cu adevărat necesară și pertinentă într-o epocă numită și a Culturii violenței.

e. Reforma în privința zilei de odihnă, Sabatul, considerat ca o zi a lui Dumnezeu, în care găsim odihnă, părtășie frățească, solidaritate, comuniune cu Creatorul și cu natura. Atât Sabatul, cât și stilul de viață natural au multe în comun cu noile preocupări ecologice.

f. Reforma în administrarea creștină a bunurilor, veritabil antidot al egoismului și al materialismului exacerbat al timpului nostru, reformă care ne face să fim încrezători și siguri în acest du-te-vino al crizelor financiare care zguduie economia tuturor țărilor lumii.

Puterea noastră sunt talentele și darurile cu care ne-a înzestrat Dumnezeu pe toți.

Trebuie să ne descoperim fiecare talentele, darurile Duhului Sfânt pe care le avem de la Dumnezeu. Fiecare credincios are darul său pentru a sluji bisericii, în vederea „zidirii” fraților (Efes. 4,9-13). Nimeni nu trebuie să creadă că nu a primit nici un dar sau că nu există pentru el nici un loc în care să slujească bisericii. Iată ce spune sora White:

„Câmpul nostru de activitate de aici, de pe pământ, este la fel de sigur ca locul care ne este pregătit în curțile cerești” (*Parabolele Domnului Hristos*, ed. 1995, pag. 218).

Un dar, un talent consacrat Domnului, devine o putere de necontestat pentru cauza lui Dumnezeu în lumea aceasta.

Dar adevărata noastră putere nu este de fapt a noastră, ci este puterea care vine de sus, puterea Duhului Sfânt.

Făgăduit bisericii de Hristos Însuși, Duhul Sfânt nu ne-a lipsit niciodată: „Și voi veți primi o putere, când se va pogorî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori...” (Fapte 1,8). Adevărata

noastră putere este puterea mărturiei lucrării Sale în noi, puterea Sa de convertire, minunile pe care El încă le face în viața celor care se lasă cu totul sub influența Sa sfântă.

Duhul Sfânt este Cel care face să aibă efect mărturia noastră, care dă putere cuvintelor noastre, lucrării noastre. Numai în El se găsește puterea necesară ca să biruim în lupta împotriva vrăjmașului, ca să luptăm cu armele oferite de El, să stăruim în pofida primelor rezultate, ca să ajungem în final la biruință.

Prea adesea vrem să luăm locul lui Dumnezeu în lupta aceasta pentru evanghelizarea lumii. Nu Îl mai întrebăm pe El, ci luăm singuri hotărâri, și de aceea rezultatele nu sunt totdeauna pozitive.

Nu te trimit Eu?

Nu este lupta noastră, ci a lui Dumnezeu. El a vrut să Se bizuie pe noi pentru evanghelizarea lumii, să conlucreze cu noi. Dar inițiativa a fost a Sa, pentru că este războiul Său, nu al nostru, este lupta Sa, nu a noastră. Lumea aceasta este câmpul de bătaie al unui conflict de milenii, un conflict de dimensiuni cosmice, marea tragedie a veacurilor, cum l-a numit sora White. Noi suntem implicați în lupta aceasta pentru că suntem biserica lui Hristos, dar nu suntem decât soldați. Generalul este El, și El ne va conduce la biruință. El este Cel care ne trimite, care comandă, care conduce. El este

Cel care stabilește strategia. El hotărăște cu ce arme luptăm și știe mai bine decât oricine ce trebuie făcut pentru a câștiga biruința.

Să-L lăsăm pe Dumnezeu să conducă lupta. Prea adesea vrem să luăm locul lui Dumnezeu în lupta aceasta pentru evanghelizarea lumii. Nu Îl mai întrebăm pe El, ci luăm singuri hotărâri, și de aceea rezultatele nu sunt totdeauna pozitive.

Dumnezeu ne dă totdeauna ordine precise pentru luptă, așa cum a făcut cu Ghedeon. Să-L rugăm să fie cu noi în statul major, să ne inspire metodele cele mai bune, să ne arate armele cele mai bune. Să căutăm în Cuvântul Său și în scrierile serei White învățăturile care ne-au fost date deja. Să fim atenți la comenzile Sale și să nu nesocotim strategia Sa.

De asemenea, să fim gata să acceptăm planul Său de atac. Se poate să nu fim de acord cu El. Ca și Ghedeon, noi preferăm forța cantității, și nu a calității. Ca și el, preferăm sabia, nu trâmbița, arcul și săgețile, nu ulciorul și făclia. Dar să fim credincioși ordinelor Sale, să ascultăm de Generalul nostru, dacă vrem să câștigăm biruința. ▮

Concluzie

Avem nevoie de o experiență vie cu Dumnezeu. În cele din urmă, secretul lucrării de evanghelizare este comuniunea cu El. Nu vom putea niciodată să dăm ceva ce nu avem. Puterea vine de la El, ordinele precise vin de la El, minunea propriei noastre convertiri vine de la El. Cum am putea da mărturie despre El, dacă legătura noastră cu El este slabă?

Biruința ne este asigurată. „Când ne consacram pe deplin lui Dumnezeu și urmăm instrucțiunile Sale în lucrarea noastră, El își asumă răspunderea pentru realizări. El nu vrea să fim nesiguri în ce privește succesul eforturilor noastre sincere. Nu trebuie să ne gândim niciodată la eșec. Noi conlucreăm cu Acela care niciodată nu a dat greș” (*Ibid.*, pag. 246).

Carlos Puyol este secretarul Diviziunii Euro-Africa. Acest articol este un rezumat al predicii sale roșite la Aducerea generală a Conferinței Oltenia.

Finanțele bisericii

Un raport al trezorerului uniunii

Bilanțul contabil și toate celelalte situații financiare constituie unul dintre indicatorii modului în care membrii comunităților lucrează împreună pentru realizarea obiectivelor și misiunii bisericii. Rapoartele însumează munca celor 1.057 de casieri ai comunităților locale, activitatea contabililor și trezorerierilor de la conferințe și de la uniune, precum și a celor de la instituțiile uniunii. Ele vorbesc despre ceea ce poate realiza o biserică atunci când există unitate. În același timp, recunoaștem că multe sacrificii, multe daruri exprimate în timp și materiale, puse la dispoziția lucrării lui Dumnezeu, nu pot fi cuprinse în situații financiare. Pentru toate acestea există o altă evidență, evidența cerului.

În primăvara acestui an au avut loc comitetele de bilanț de la conferințe, adunările electivă desfășurate în cursul lunii aprilie în cadrul celor șase conferințe, comitetele executive

ale uniunii și ale instituțiilor acesteia (Radioul, Casa de editură, ITA). Toate acestea au constituit ocazii de prezentare a situațiilor financiare, a sumelor intrate precum și a modului în care au fost folosite. Biserica este o carte deschisă și din punct de vedere financiar, iar cei chemați să administreze zecimile și darurile, care constituie proprietatea lui Dumnezeu, la orice nivel organizatoric se găsesc, sunt chemați să dea socoteală pentru isprăvnicia lor.

Probabil că mulți dintre cititori ar dori să știe cum se repartizează sumele colectate de la bisericile locale ca zecime. Conform sistemului financiar și rânduielilor bisericii, din totalul de zecime care se depune la conferințe, 10% aparține diviziunii, 10% Uniunii de Conferințe, 6% Institutului Teologic, 7% Casei de pensii, iar începând cu anul 1998, 1% se îndreaptă spre cele trei licee adventiste din țară și 0,5% spre evanghelizarea prin literatură. Restul de 65% rămâne la conferințe, pentru salarizarea pasto- rilor, programe misionare și departamentale și sprijinirea construcțiilor. Prin zecimi și daruri, fiecare membru poate avea un rol important în planul de

Ioan Câmpian Tatar

răscumpărare al lui Dumnezeu pentru lumea întreagă, devenind partener al

lui Său, un canal prin care resursele bogate ale cerului se îndreaptă spre lume.

Înainte de a se înălța la cer, Domnul Isus Hristos le-a transmis ucenicilor ultimele instrucțiuni. Una dintre ele se găsește în Fapte 1,8: „... și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria și până la marginile pământului“.

Încercând să actualizăm cuvintele Mântuitorului în termeni nou testamentali, obținem următorul rezultat:

1. Misiunea bisericii locale - „Ierusalimul“.
2. Misiunea conferinței locale - „În toată Iudea“.
3. Proiecte speciale în diferite continente - „Samaria“.
4. Misiunea globală pentru întreaga lume - „până la marginile pământului“.

Datorită situației economice și neconvertibilității leului, zecimea care aparține diviziunii (procentul de 10%) a fost destinată construcției centrului de educație de la Cernica. Tot cu aprobarea diviziunii, darul Școlii de Sabat și darul de mulțumire, care constituie daruri pentru lucrarea mondială, au rămas la dispoziția conferințelor, fiind utilizate în zone albe.

Primul dar care se va îndrepta efectiv spre nevoile bisericii mondiale va fi *darul pentru misiunea externă*, o frumoasă acțiune a tineretului adventist din România, în cadrul acestui an.

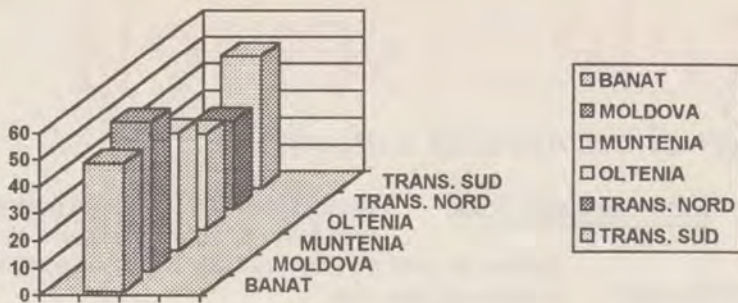
Anul 1997 înregistrează o creștere de 5% la zecimea medie pe membru, în timp ce creșterea netă a numărului de membri a fost de 1,70%.

Zecimea medie pe membru în uniunea noastră, în anul 1997, a fost de 355.400 lei pe an, sau de 29.700 lei pe lună. În mod normal, se nasc întrebări -

Multe sacrificii, multe daruri exprimate în timp și materiale, puse la dispoziția lucrării lui Dumnezeu, nu pot fi cuprinse în situații financiare. Pentru toate acestea există o evidență a cerului.

Situația construcțiilor caselor de rugăciune

Nr. crt.	Conferința	În construcție 1997	Inaugurate 1997	Proiecte 1998
1	Banat	8	4	5
2	Moldova	78	25	36
3	Muntenia	52	11	6
4	Transilvania de nord	12	3	4
5	Transilvania de sud	15	7	1
6	Oltenia	33	10	6
Total		198	60	58

Zecimea medie pe membru, în 1997, în fiecare conferință

dacă în adevăr suma ne reprezintă, dacă putem fi mulțumiți, dacă ar putea fi mai mult. Nu vrem să lăsăm impresia că banii au prioritate, dar nu uităm că ei constituie testul tangibil al credincioșiei noastre față de Dumnezeu. Avem convingerea că Dumnezeu are multe suflete pătrunse de dragoste sinceră și loialitate față de El. Da, cifrele din registre vorbesc despre acest lucru. De aceea lucrarea Sa a continuat să cuprindă noi dimensiuni, s-au desfășurat mii de evanghelizări pe cuprinsul țării, au fost construite în continuare case de rugăciune, radioul a continuat să transmită în eter, editura să tipărească, iar cei chemați la slujire să nu fie împiedecați în lucrarea încredințată.

Situația pe conferințe la capitolul zecimi se prezintă așa cum urmează.

Zecimea medie pe membru, pe an (cifrele sunt date în dolari, pentru a avea posibilitatea comparării cu anii precedenți), arată astfel:

Banat	47,6 dolari
Moldova	55,2 dolari
Muntenia	43,5 dolari
Oltenia	35,7 dolari
Transilvania de nord	32,6 dolari
Transilvania de sud	49,1 dolari

Dacă zecimea a înregistrat o creștere, nu același lucru se întâmplă la capitolul *daruri*. Cu excepția câtorva daruri (cel de toamnă, cel din Sabatul al trei sprezecelea, cel pentru Sănătate și temperanță), constatăm o îngrijorătoare scădere a acestora. Darul Școlii de Sabat a înregistrat o scădere majoră. Oare câte case de rugăciune în construcție ar fi putut fi ajutate, dacă anul 1997 nu ar fi înregistrat o scădere față de 1996?

Darul Școlii de Sabat, în 1997 a fost de 147.403 dolari, cu 100.000 dolari mai puțin decât în anul 1996. Amintim din nou că sumele Școlii de Sabat au rămas la dispoziția conferințelor și au fost folosite pentru construcția caselor de rugăciune. În tabelul de pe pagina 17 este prezentată situația caselor de rugăciune care se găseau în construcție în anul 1997, a celor inaugurate în același an, precum și a celor a căror construcție s-a preconizat să înceapă în anul 1998.

Se constată că numărul șantierelelor va continua să fie ridicat, iar povara financiară va apăsa în continuare bugetele comunităților locale și ale conferințelor. Cele 60 de case de rugăciune inaugurate în anul 1997 au constituit o bucurie pentru închinătorii care au trăit momentele unei reconstrucții cu ocazia dedicării acestora și un motiv de laudă la adresa lui Dumnezeu.

Limitându-ne la un raport financiar, nu vom vorbi despre fru-

moasele experiențe ale posturilor de radio din București, Timișoara, Brașov, Constanța, de unde zilnic, timp de șase ore, se transmite vestea bună, ci doar vom aminti că anul trecut s-a cheltuit din partea Uniunii de

Numărul șantierelelor va continua să fie ridicat, iar povara financiară va apăsa în continuare bugetele comunităților locale și ale conferințelor.

Conferințe suma de 435 milioane lei, echivalând cu 62.000 dolari.

Din fondurile care au revenit Uniunii de Conferințe în anul 1997 (10% din totalul zecimii), 21% au constituit cheltuielile de personal, 20% au reprezentat cheltuieli administra-

tive, 52% au fost repartizate ca alocații (pentru departamente, Radio și ITA), iar 6% au fost cheltuieli pentru dotări amortismente.

Suntem recunoscători bunului Dumnezeu pentru toate realizările, pentru eforturile financiare pe care poporul Său din această țară le-a făcut și continuă să le facă. Vrem ca totul să fie închinat spre slava Numelui Său!

Ioan Câmpian Tatar este trezorerierul uniunii.

La Cernica, șantierul se grăbește.

Cernica

Vă scriu aceste rânduri de la Cernica. Dacă nu mă vedeți în fotografii, este pentru că stau în spatele aparatului de fotografiat. Parcă în fiecare zi ar trebui să mă fac niște fotografii, pentru că în fiecare zi se mai schimbă ceva. Vechile construcții, care i-au adăpostit pe muncitori vreme de patru ani, au fost demolate. Peisajul se deschide până spre lac. Se toarnă betonul pentru terminarea drumurilor. Schelele se dau jos, și clădirea centrală a școlii începe să ne spună cum va arăta. Sala mare își conturează deja imaginea gândită de arhitecți - lumina care se cerne prin cupola parțial translucidă va avea în curând ce să ne arate. Casele profesorilor, splendid așezate la marginea pădurii, vor indica nu peste multă vreme polul sufletesc al acestei noi școli a profetilor. Ca și odinioară, asocierea de zi cu zi a măștrilor cu ucenicii va modela caractere, minți disciplinate și mâini oțelite pentru misiune.

Dar mai este ceva pentru care în fiecare zi ar trebui să facem fotografii - populația campusului. În aceste zile, aceasta se ridică la peste două sute! Celor „cu buletin de Cernica” - profesorii, studenții, unii însoțiți de soții și chiar de copii, și personalul institutului - li se alătură alți și alți locatari pe termen scurt, „flotați” - acum studenții ultimului an al studiilor la fără frecvență, care-și pregătesc ultimele examene și lucrările de licență, și aproape șaptezeci de participanți la un curs de patru săptămâni pentru educatori în domeniul vieții de familie. Între cei care urmează cursul, trei vin din Bulgaria și patru din Moldova. Din ce în ce mai des, anunțurile privitoare la cursuri, convenții și seminarii vor indica „Cernica” drept loc de desfășurare. Iar biblioteca - aflată la cea mai înaltă cotă a clădirii centrale - devine un loc fără pereche de cercetare și creație, un fel de Horeb al întâlnirii cu înțelepciunea lui Dumnezeu.

Sunt oare prea entuziasat dacă vă voi spune că nu pot să nu mă gândesc la niște avântate profeții din Vechiul Testament? Nu am pretenția că profeții aveau în vedere Cernica, dar se văd la lucru aceeași mână și aceeași inimă divină pentru refacere și dezvoltare. „Cetatea aceasta va fi pentru Mine o pricină de laudă și de slavă, printre toate neamurile pământului. Ele vor afla tot binele pe care li-l voi face, vor rămâne mirate și uimite de toată fericirea și de toată propășirea pe care le-o voi da. Așa vorbește Domnul: 'Se vor mai auzi iarăși în locul acesta... strigătele de bucurie și strigătele de veselie... glasul celor ce zic: Lăudați pe Domnul oștirilor, căci Domnul este bun, căci în veac ține îndurarea Lui!’” (Ier. 33,9-11).

Lucrul merge înainte. Poate că vă întrebați: Cu ce bani? Nu demult s-a făcut un apel și am fost invitați să dăruim pentru Cernica. S-a găsit undeva o comoară? Mai este nevoie de donația noastră? Da, am găsit o comoară, și aceasta este chiar angajamentul dv. Pășim înainte, bazându-ne pe promisiunea dv. Chiar și antreprenorul merge pe încredere, ca să prindă timpul bun de lucru. Cred că ați înțeles. Așteptăm cu încredere să desăvârșiți ce ați început. Sau, dacă Duhul lui Dumnezeu vă încurajează, să mergeți chiar dincolo de angajamentul luat pe 24 aprilie. Este cineva care nu a folosit ocazia? Mai aveți nevoie de informații? Pastorul dv. este gata să vă răspundă.

În curând vă voi da un nou raport. Aparatul de fotografiat va immortaliza, cu siguranță, și partea de investiție care vă reprezintă.

Orășelul studentesc capătă contur.

Căminul - plin aproape tot timpul

Biblioteca - la cota cea mai înaltă

Cantina - acum și capelă

Adrian Bocăneanu

Am descoperit o comoară - 3

Când am început să descopăr lumea cărților, am avut simțământul că sunt posesorul unei comori. Paginile lor exercitau asupra mea o atracție aproape magică. Nu mă puteam despărți de ele. Adevărul este că și azi simt la fel. Există atâtea lumi miraculoase de explorat, atâtea întâmplări fascinante de trăit, atâtea întrebări incitante de pus, încât devii cu adevărat bogat citind.

Dar, când am vizitat prima dată muzeul mănăstirii Dragomirna, am rămas încremenit de admirație. Cărțile scrise (ce zic eu scrise, pictate de fapt) cu migală de cei din școala de miniaturisti a lui Anastasie Crimca mi se păreau niște comori fabuloase. Paginile acelea mari, împodobite cu aur și caligrafiate cu litere elegante și bizare pentru mine, cu inițiale pictate în culori calde și strălucitoare, arabescurile minuțioase ale ornamentelor mă făceau să mă cred într-o țară a minunilor. Există însă și o nemulțumire. Nu le puteam citi. Alfabetul slavon îmi era cu totul străin.

Și gândul mi s-a întors iarăși la tata și la cărțile acelea modeste, cu foi îngălbenite, pe care le citea cu atâta patimă în nopțile târzii. Cărțile comorilor de acasă păreau acum atât de sărace, de neatractive, de insignifiante. Nici aur, nici litere elegant caligrafiate, nici ornamente, nici coperti ferecate în argint. Doar niște foi îngălbenite, în coperti modeste legate în pânză albastră. Gândeam atunci, asemenea contemporanilor Domnului Hristos despre El, Cuvântul: „N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă” (Is. 53,2).

A trecut mult timp de-atunci. Păstrez aceeași admirație muncii pline de migală și devoțiune a acelor scriitori mănăstirești care au lăsat posterității neprețuite comori de artă. Dar astăzi știu că volumele

Valeriu Petrescu

acelea de *Mărturii pentru comunitate*, pe care le-am moștenit de la tata, sunt adevărate cărți ale comorilor. Aceste nouă volume de *Mărturii*, din care Casa de Editură „Viață și Sănătate” a editat până acum, într-o nouă traducere, volumele 1, 2, 5, 6, 7, 8 și 9, sunt niște comori care uneori rămân necunoscute.

În acest ultim articol dintr-o serie de trei, încercăm să privim la volumele 7, 8 și 9 din *Mărturii pentru comunitate*.

Aceste nouă volume de *Mărturii*, din care Casa de Editură „Viață și Sănătate” a editat până acum volumele 1, 2, 5, 6, 7, 8 și 9, sunt niște comori care uneori rămân necunoscute.

Volumul șapte a fost publicat în 1902, la numai doi ani după publicarea volumului șase. El acoperă o perioadă extrem de importantă pentru dezvoltarea bisericii și foarte densă în evenimente semnificative:

„Fiecare deceniu, în scurgerea vremii, a marcat o dublare a numărului de membri și de lucrători angajați ca pastori, precum și începutul unor noi direcții ale eforturilor care se făceau. La începutul secolului, lucrarea a crescut, ajungând de proporții mondiale. Raportul statistic al anului 1900 arată că a fost tipărită literatură în treizeci și nouă de limbi, de către treisprezece case

de editură și tipografii. Cinci sute de pastori întăriți prin binecuvântare și o mie de alți lucrători în diferite ramuri de activitate din cadrul bisericii slujeau celor 66.000 de credincioși, care, în 1892, erau membri ai unor comunități organizate. Acestea erau grupate în patruzeci și cinci de conferințe și patruzeci și două de misiuni. În Australia, ca și în Europa, conferințele erau cuprinse în Uniuni de Conferințe, recent organizate” (*Mărturii*, vol. 7, pag. 7).

Era nevoie de o schimbare. Și ea a avut loc la sesiunea Conferinței Generale din 1901. S-au înființat uniunile de conferințe. S-au constituit departamentele Conferinței Generale: publicații, lucrare medicală, Școala de Sabat, educație, libertatea religioasă etc. Comitetul Conferinței Generale a fost lărgit, primind reprezentanți din întregul câmp mondial. 1901 este o dată de referință în istoria bisericii noastre.

În 1902 a ars Sanatoriul din Battle Creek. Secțiunea a doua a volumului este scrisă cu acest prilej. Secțiunea a treia cuprinde solii cu privire la dieta sănătoasă, iar secțiunea a patra (cea mai amplă) este dedicată lucrării de publicații. Secțiunea a șaptea a volumului este dedicată purtătorilor de poveri. Aici sunt sfaturi extrem de actuale pentru toți cei care, la un nivel sau altul al slujirii în cadrul bisericii, sunt chemați să poarte poverile lucrării lui Dumnezeu. Există aici câteva capitole cu adresă directă la lucrările electivice. Ce bine ar fi fost dacă toți delegații la adunările electivice ale conferințelor le-ar fi citit! Și ce bine ar fi fost dacă toți membrii comunităților le-ar fi citit, înainte de alegerile din comunități din acest an! Iar dacă membrii diferitelor comitete ar lua aminte la acest sfat, cât de plăcute ar fi lucrările respective!

„Acea care iau parte la ședințele de comitet ar trebui să-și aducă aminte că se întâlnesc cu Dumnezeu, care le-a rânduit lucrarea. Ei să se strângă laolaltă cu respect și cu inimii consacrate. Ei se adună pentru a cerceta lucruri importante legate de lucrarea Domnului. În fiecare detaliu, acțiunile lor să arate că sunt doritori să înțeleagă voia Lui cu privire la planurile care trebuie făcute pentru înaintarea lucrării Sale. Să nu se piardă nici o clipă în conversații lipsite de importanță, deoarece treburile Domnului trebuie conduse în mod desăvârșit din punct de vedere administrativ. Dacă vreun membru al unui comitet e nepăsător și nerespectuos, să i se aducă aminte că se află în prezența unui Martor care cântărește toate faptele” (Mărturii, vol. 7, pag. 255).

Ce bine ar fi dacă am valorifica această comoară a Mărturiilor. Ne-am bucura mai mult de părtășia cu frații, de această minunată biserică a lui Dumnezeu. Am fi mai conștienți cu privire la așteptările omenirii și la datoria noastră.

Volumul opt este structurat pe cinci secțiuni, cuprinzând sfaturi vechi și noi, pentru un timp de criză. „Volumul 8 al Mărturiilor a fost publicat pentru a face față unei crize - cea mai mare dintre crizele cărora a trebuit să le facă față Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Urgența problemei este evidentă din faptul că acest al 8-lea volum a apărut în martie 1904, la cincisprezece luni după publicarea volumului 7. La data publicării lui, nu se știa cum avea să evolueze curentul panteist. Astăzi, când privim înapoi, putem vedea că instrucțiunile ferme din acest volum au fost un factor principal în depășirea dezastrelor amenințator.

În timp ce lucrarea denominației a pornit să cuprindă lumea și în timp ce avea loc reorganizarea Conferinței Generale, care a făcut posibilă creșterea rapidă și totuși sănătoasă, situația în orașul de la vechiul sediu din Battle Creek, Michigan, a luat o formă care, dacă n-ar fi fost stăvilită, ar fi dus la nimicirea chiar a temeliei credinței adventiștilor de ziua a șaptea. Și

toate au venit într-un mod atât de subtil, încât primejdia n-a fost văzută la început, căci apostazia se prezenta sub forma unei 'lumini noi'” (Mărturii, vol. 8, pag. 11).

Există și astăzi destule 'lumini noi', care apar din întunericul originar al 'luceafărului strălucitor' care întunecă mințile oamenilor. Bine prezentate, abil argumentate, stăruitor propagate, aceste învățături de ultimă oră pot fi bine verificate cu ajutorul Bibliei și al Spiritului Profetic. „Lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri, pe vecie”, iar 'lucrurile ascunse sunt ale Domnului, Dumnezeului nostru' (Deut. 29,29). Descoperirea despre Sine, pe care a dat-o Dumnezeu în Cuvântul Său, este pentru studiul nostru. Iată de ce trebuie să căutăm s-o înțelegem. Însă dincolo de aceasta, nu trebuie să pătrundem. Minte ce mai luminată se poate frământa până la epuizare, făcând presupuneri cu privire la natura lui Dumnezeu; însă strădania va fi fără folos. Nu ne-a fost dat nouă să rezolvăm această problemă. Nici o minte omenească nu îl poate cuprinde pe Dumnezeu. Nici o minte mărginită să nu încerce a-L tâlcui. Nimeni să nu intre în speculații cu privire la natura Lui. Aici, tăcerea este elocventă. Cel Atotștiutor este mai presus de orice discuție.

Nici chiar îngerilor nu li s-a îngăduit să fie părtași la consfăturile dintre Tatăl și Fiul, atunci când s-a statornicit planul de mântuire. Făpturile omenești, care încearcă să pătrundă în tainele Celui Prea Înalt, își dovedesc neștiința cu privire la lucrurile spirituale și veșnice. Ar fi mult mai bine ca, atâta vreme cât glasul harului se mai aude, să se umilească în țărână și să-L roage pe Dumnezeu să-i învețe căile Lui” (Mărturii, vol. 8, pag. 279).

În acest context, merită recitat articolul fratelui Florin Lăiu, „Teologie biblică”, apărut în numărul trecut al *Curierului*.

În sfârșit, al nouălea volum de Mărturii cuprinde o perioadă de cinci ani, care se întinde până la sfârșitul verii lui 1909. Este o perioadă de revenire după criza din 1902-1903, de extindere a lucrării,

de lansare a unor noi acțiuni și de înființare a unor noi instituții. Volumul e structurat pe opt secțiuni, abordând o diversitate de subiecte: lucrarea misionară internă, publicațiile noastre, lucrarea în orașe, spiritul de unire, libertatea religioasă.

Deși ne desparte aproape un secol de data apariției acestui volum, el este mai actual decât oricând. Ascultați unul dintre aceste sfaturi inspirate: „Hristos este temelie oricărei adevărate biserici. Avem făgăduința Lui de neschimbat că prezența și protecția Sa vor fi acordate celor credincioși ai Săi, care umblă în armonie cu sfatul Său. Până la sfârșitul timpului, Hristos trebuie să fie cel dintâi. El este izvorul vieții și al tăriei, al neprihănirii și al sfințeniei. El este toată acea pentru cei care poartă jugul Său și care învață de la El să fie blânzi și umili” (Mărturii, vol. 9, pag. 120).

Cred că suntem binecuvântați, ca biserică, având această comoară. Și cred că poate fi binecuvântat fiecare dintre noi, dacă redescoperim această comoară a Mărturiilor.

Admir manuscrisele măiestrit caligrafiate. Sunt strălucitoare, fascinante, elegante... dar de neînțeles pentru mine. Nu le cunosc limba! În schimb, pot să citesc, să înțeleg aceste cărți ale comorilor, modeste la înfățișare, care sunt cele nouă volume de Mărturii pentru comunitate. Și dv. puteți face la fel. Dar, vă rog, nu le păstrați ca pe manuscrisele mănăstirești! Ele nu trebuie să devină piese de muzeu. Sunt cărți vii, cărți ale vieții! Sunt adevărate comori!

Nu știu dacă visele mele din copilărie, despre comori, se vor împlini vreodată. N-am reușit până acum să dezgrop nici o comoară, nici în zidul cetății de scaun a lui Ștefan cel Mare, nici altundeva. N-am văzut niciodată, noaptea, licăriri tainice jucând deasupra unui lac în care ar fi îngropată vreo comoară. Și nici nu mi s-a deschis vreun zid spre o peșteră a comorilor, la rostirea unui cuvânt magic. Dar o comoară tot am descoperit: comoara Mărturiilor.

Valeriu Petrescu este directorul Casei de Editură „Viață și Sănătate”.

Cum stau lucrurile

Ce se va întâmpla dacă îți o minge la depărtare de un braț și îi dai drumul? Va cădea. Totdeauna. Niciodată nu va zbura spre cer. Niciodată nu se va învârti în toate părțile, lovindu-se de pereți. Când îi dai drumul, cade.

Există o lege a științei, care explică faptul acesta: gravitația. Pământul este atât de mare, încât atrage totul spre el. Din acest motiv nu plutești în spațiu. Din acest motiv cad mingile. Să zicem că sunt două feluri de legi. Gravitația aparține unei categorii. Toate legile din această categorie ne ajută să explicăm cum stau lucrurile. Există legi ale energiei, ale mișcării, ale electricității, ale luminii. Oamenii de știință folosesc legile acestea ca să înțeleagă mai bine lumea și felul în care decurg lucrurile.

Există și alt fel de legi. Îți amintești de mingea care cade când îi dai drumul? Ei bine, nu tre-

Rosy Tetz

buie să-i dai drumul în capul sorei tale. Nu trebuie să i-o arunci cuiva în față. Nu trebuie să folosești o minge ca să rănești pe cineva în mod intenționat. Legile din această categorie ne ajută să explicăm cum ar trebui să stea lucrurile. Sunt reguli ale familiei, reguli de joc, reguli ale corectitudinii. Aceste legi ne ajută să ne înțelegem bine unii cu alții.

În Biblie sunt două feluri de legi. Ia gândește-te la porunca a opta: „Să nu furi“ (Exod 20,15). Așa ar trebui să stea lucrurile. Imaginează-ți cât de minunată ar fi lumea aceasta, dacă fiecare om ar asculta de această poruncă. Nu ar mai trebui să te îngrijorezi că un hoț ar putea să-ți fure ceva. Ai putea să ai încredere în oameni - nu ar mai trebui să te îngrijorezi că te înșală sau că îți încarcă în mod fraudulos nota de plată. Toți

oamenii ar fi cinstiți. Toți oamenii ar fi corecți. Toți oamenii ar lucra conștiincios și cât pot de bine.

Legile care ne spun cum ar trebui să stea lucrurile sunt legi minunate. Ele ne ajută să învățăm deosebirea dintre bine și rău. Ne arată cum vrea Domnul Isus să trăim și cât de mare nevoie avem de ajutorul Său.

Există în Biblie și legi care arată cum stau lucrurile. Ioan 3,16 este un exemplu al unei astfel de legi. Iată ce ne spune versetul acesta: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu. Dumnezeu L-a dat pe singurul Lui Fiu pentru ca oricine crede în El să nu fie pierdut, ci să aibă viața veșnică“ (după o traducere pentru copii).

Dumnezeu ne iubește. Așa stau lucrurile. El L-a trimis pe Domnul Isus să ne mântuiască. Așa stau lucrurile.

Adventist Review, 12 februarie 1998

Invitație la liceele adventiste

Pentru viitorii absolvenți ai clasei a VIII-a, se naște în mod firesc întrebarea: Unde îmi voi continua studiile?

Stimați părinți și tineri, dorim să vă convingem să luați în calcul în modul cel mai serios opțiunea pentru unul dintre cele trei licee adventiste. Dumnezeu a chemat la existență aceste licee pentru a răspunde unei nevoi pentru toți cei care ar dori să dobândească nu doar cunoștințe teoretice, ci și o educație religioasă, spirituală, în vederea slujirii acum și în veșnicie, pentru toți cei care caută un climat de siguranță și părtășie.

Patru ani de zile petrecuți într-o școală adventistă, într-un internat adventist - cu toate neajunsurile lor, dar cu principii și standarde creștine - vor însemna o influență deosebit de pozitivă pentru tot restul vieții.

Cred că vă veți simți în siguranță, timp de patru ani, într-o comunitate școlară de servicii divine și programe specifice vârstei, îndrumate de capelani care aparțin doar școlii, cu profesori și pedagogi adventiști consacrați, iar ocaziile de formare și dezvoltare vor fi deosebite.

Ocazia de a studia într-o astfel de școală este un har și un privilegiu pentru cei care sunt serioși și harnici, pentru cei care au intenții serioase cu privire la viitorul lor. Suntem conștienți, însă, că, pentru cei trimiși de părinți pentru „reeducare” la acest liceu, pentru cei plecați de acasă în căutarea unei libertăți totale, departe de orice autoritate, un astfel de liceu nu este alegerea cea mai potrivită.

Dovada - cele câteva zeci de tineri cărora, de-a lungul pușinilor ani de existență a acestor licee, li s-a recomandat, în cele din urmă, să-și caute „libertatea” dorită la alte licee.

Știm că acești elevi și alții, certați cu studiul și cu disciplina, n-au dus cu ei cele mai bune vești despre liceele noastre, care dorim să păstreze standardele mai înalte față de celelalte școli. De aceea, pentru a vă convinge singuri de ceea ce înseamnă aceste licee, despre condițiile și activitatea lor, vă adresăm invitația să vizitați personal aceste școli, la ele acasă, pentru a obține informații direct de la sursă.

În acest scop, cele trei licee organizează o zi specială - **Ziua Vizitatorului** - pentru toți cei care ar dori să cunoască mai bine aceste școli.

Data este 30 mai 1998, când vă invităm să fiți împreună cu noi pentru un **Sabat festiv**. Vor fi prezenți, alături de elevi, pedagogi, profesori, conducerea școlii, pentru a-i putea întreba tot ce vă interesează. Veți putea vizita sălile de clasă, laboratoarele, dormitoarele, cantina.

Pentru noul an școlar, numărul de locuri repartizate pe cele trei licee se prezintă astfel:

Liceul Ștefan Demetrescu - București: 3 clase, 75 de locuri.

Liceul Maranatha - Cluj-Napoca: 1 clasă, 25 de locuri.

Liceul „Petre Paulini” - Craiova: 2 clase, 50 de locuri.

În privința specializării acestor licee, încă așteptăm de la Ministerul Educației Naționale noile programe, conform noilor reforme din învățământ.

Opțiunea noastră (cel puțin pentru liceele din București și Craiova, care dețin și laboratoare de informatică) va fi, pe lângă programul religios, specializarea în informatică și limbi moderne.

Pentru alte informații, sunați la următoarele numere de telefon ale celor trei licee: București - 01/6363010, Cluj-Napoca - 064/167698, Craiova - 051/196355.

Gheorghe Modoran, directorul departamentului Educație la Uniunea de Conferințe

Radio Vocea Speranței - programul pe unde scurte. Datorită unor probleme tehnice, Adventist World Radio a schimbat frecvența și ora de emisie zilnică a programelor Radio Vocea Speranței astfel: frecvența 9925 kHz, lungimea de undă 31 m; ora de emisie a programului cu acoperire națională - 20:00 - 21:00. Acest program este valabil până la 25 octombrie 1998.

Daniel Amarghioalei, director RV5

Corul de copii „Flori și stele” din nou în Germania.

Corul de copii „Flori și stele”, al bisericii adventiste București-Noul Grant, a efectuat un turneu în Germania, în perioada 18 martie-2 aprilie 1998, la invitația Fundației Theodora și a Conferinței de nord - Saxonia Inferioară. Corul a susținut un număr de nouă concerte umanitare, cu scopul adunării de fonduri pentru începerea construcției unui cămin de bătrâni în orașul Cluj-Napoca. Concertele au fost susținute la bisericile adventiste din Ülzen și Lunenburg, în biserici evanghelice din Hamburg, la căminul de bătrâni din Ülzen și la căminul de copii din Kovahl.

La întoarcere, corul a făcut o escală la Viena și a susținut un concert, la invitația comunității române din Viena.

Concertele s-au bucurat de audiență din partea publicului german. Copiii au simțit din plin căldura ascultătorilor din Germania și din Viena.

Rene Stoica, București-Noul Grant

La catedra de Dirijat coral a Institutului de Stat al Artelor din Moldova, se înființează o clasă specială de dirijori de cor pentru Biserica Adventistă. Vor fi admiși tineri și tinere cu vârsta între 17 și 25 de ani, care au studii muzicale.

Durata studiilor este de patru ani, cu programă de primire a diplomei de tip european, cu următoarele califi-

cări: dirijor de cor, profesor pentru școala de muzică, maestru de concert (pentru cei care dovedesc virtuozitate maximă la pian).

Studiile se efectuează în limbile rusă și română.

Dosarul va cuprinde: buletin de identitate (original), documente cu privire la studii (original), certificat medical, cerere adresată rectorului institutului, patru fotografii.

Dosarul se va trimite de la 15 iunie 1998, pe adresa: Chișinău: str. Mateevici, 111, nr. de tel. 242077. Examenul de admitere se vor desfășura în perioada 6-10 iulie 1998.

Taxa de studii pe an reprezintă contravaloarea a 1000 de dolari pentru cetățenii Republicii Moldova și contravaloarea a 1500 de dolari pentru studenții din alte țări.

Programa de studii cuprinde obiecte muzicale, materii generale, discipline teologice, limba engleză (studii aprofundate), discipline facultative.

Pot fi solicitate informații la adresa: Larisa Balaban, Chișinău, str. Calimachi 3, nr. de tel. (022) 757681 sau la departamentul Educație al Uniunii de Conferințe, București, str. Plantelor 12, sector 2, 70308, nr. de tel./fax 01/3129255.

Adventiștii au organizat serviciul de consacrare a noului președinte al statului Botswana.

Peste 2.000 de cetățeni din Botswana s-au adunat în Boipusto International Hall, la Gaborone, capitala țării, pentru serviciul de consacrare a noului președinte al statului, Excellence Sa, Festus Mogae, pe 18 aprilie. Serviciul a fost condus de Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din Botswana, prin departamentul Relații publice și Libertatea religioasă.

În răspunsul său, dl Mogae a spus: „Mulțumesc Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea pentru acest serviciu de consacrare, pentru co-

operarea sa îndelungată cu guvernul botswanez, precum și pentru contribuția sa importantă la progresul țării, prin oferirea de echipamente medicale și materiale didactice. Mă angajez că voi continua garantarea drepturilor omului, inclusiv toleranța religioasă și libertatea de închinare”.

Dr. Lasew Dennis Raelly, președintele Diviziei Africa de est (EAD), a rostit cuvântul de consacrare. La această ocazie au mai participat dr. R. R. Ndlovu, vicepreședintele EAD și directorul pentru Relații publice în cadrul Bisericii Adventiste din Botswana, împreună cu alți directori de departamente și conducători ai bisericii din Botswana.

Președintelui Mogae i-au fost oferite o Biblie mare, de familie, și o carte de rețete vegetariene. Exploratorii adventiști i-au dat onorul, defilând cu această ocazie.

Botswana, o țară bogată în diamante, are o populație de 1,3 milioane locuitori și una dintre cele mai stabile economii de pe continentul african. Biserica Adventistă din această țară numără 16.000 de membri.

ANN Bulletin, Adventist News Network, 5 mai 1998

În atenția medicilor și studenților la medicină. În perioada 11-16 septembrie 1998, va avea loc de-al patrulea Congres al medicilor adventiști din România. Lucrările congresului se vor desfășura în campusul ITA, la Cernica, unde participanții vor beneficia și de condiții deosebit de avantajoase de cazare și masă.

Deși termenul de înscriere a trecut, pentru cazul că unii medici nu au primit invitația de participare, aceștia sunt rugați să ne trimită adresa la care pot fi contactați. Adresele sunt așteptate la: Gily Ionescu, Departamentul Sănătate, Uniunea de Conferințe, str. Plantelor 12, 70308, București 2, nr. de tel./fax 01/3129255.

De asemenea, studenții medicinii care doresc să participe sunt invitați să solicite înscrierea trimițându-și numele și adresa la sediul uniunii. Data limită de expediere a acestor înscrieri este 31 iulie 1998. Ei sunt scutiți de taxa de participare, urmând să achite doar costul cazării și al mesei.

Dr. Gily Ionescu

Festivitatea de absolvire a Institutului Teologic Adventist. Festivitatea de absolvire a Institutului Teologic Adventist va

avea loc duminică, 21 iunie 1998, orele 10-12, la Palatul național al copiilor, lângă Sala Polivalentă din București, stația de metrou Tineretului.

Cei 26 de absolvenți de anul acesta reprezintă prima promoție care termină cursurile Institutului Teologic la Cernica și ultima care încheie aceste cursuri după o perioadă de patru ani. Următoarea promoție (cursuri la zi) va finaliza studiile în anul 2000, la sfârșitul unei perioade de cinci ani. Studenții care au terminat anul II în 1997 efectuează un an de practică pastorală în țară.

La festivitate sunt invitați în mod special tinerii care în viitor ar dori să studieze în cadrul Institutului.

Mai multe informații se pot obține de la Institutul Teologic, nr. de telefon 018/603372.

Președintele Bisericii Adventiste solicită sprijin pentru legea contra fumatului. Fratele Robert Folkenberg, președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, le-a cerut membrilor bisericii să susțină proiectul de lege cu privire la limitarea fumatului, care va fi dezbătut luna aceasta în Senatul Statelor Unite.

Într-un mesaj adresat celor aproape zece

milioane de adventiști din lume, fratele Folkenberg a numit legea propusă „cel mai cuprinzător proiect de lege pentru limitarea fumatului, din istoria republicii” și i-a îndemnat pe adventiștii din Statele Unite să trimită mesaje de sprijin la membri marcanți ai senatului.

„Legea națională pentru limitarea fumatului va mări taxele pentru tutun, va aproba reglementările guvernului cu privire la nicotină, considerată un drog, și va impune restricții asupra reclamelor destinate copiilor”, a spus fratele Folkenberg. „Această lege contra fumatului are nevoie de sprijinul dv.”

De peste un secol, adventiștii de ziua a șaptea se numără între cei mai de seamă susținători ai luptei contra fumatului și pentru limitarea acestuia. Ca inițiatori ai bine cunoscutului „Plan de cinci zile pentru abandonarea fumatului”, adventiștii continuă să ofere tratamente medicale contra fumatului, în clinici de specialitate, și să informeze publicul despre pericolele fumatului, principala cauză de deces care poate fi prevenită.

ANN Bulletin, Adventist News Network, 5 mai 1998

Tabăra Solca

În ambianța mirifică a Bucovinei, Conferința Moldova a înființat o tabără la Solca.

Aerul ozonat, liniștea, umbra merilor, pădurea și mai ales ospitalitatea localnicilor fac din această tabără un loc ideal pentru vacanțe și concedii, pentru tabere de copii și tineret.

Tabăra dispune de 40 de locuri în zece căsuțe, apă curentă, duș, telefon. Mâncare ca la mama acasă! Posibilități de excursii în toată Bucovina. Pot fi vizitate comunitățile: Poieni-Solca, Arbore, Iaslovăț, Milișăuți, Gura Humorului, Suceava etc.

Cei interesați să petreacă zile de neuitat într-o ambianță plăcută și să se simtă ca în familie se pot adresa familiei Tofan (administratorii taberei), la numărul de telefon 030/477204 și/sau fratelui pastor Văraru Gheorghe, la numărul de telefon 030/523404.